ANALIZA KLIENTA

e-book

Ewelina Dulęba

Wszelkie prawa zastrzeżone. Kopiowanie, powielanie i wykorzystywanie materiałów bez zgody autora zabronione.

2020

1. Amortyzacja de minimis 3

2. Amortyzacja samochodu osobowego w 2,5 roku 8

3. Czynny podatnik podatku VAT - rezygnacja a zwolnienie z VAT - czy to możliwe ? 13

4. Jednorazowa amortyzacja nowych środków trwałych 17

5. Jednorazowe zaliczenie w koszty środka trwałego o wartości do 10.000 zł 21

6. Kwartalne rozliczanie VAT 24

7. Podatnik zwolniony z VAT - rezygnacja ze zwolnienia 29

8. Rejestracja czynnego podatnika podatku VAT na druku VAT-R 33

9. Rejestracja firmy krok po kroku 43

10. Rozliczanie VAT kasowo 58

11. Standard wynagrodzeń i rozliczeniowych do ZUS 63

12. Wybór formy opodatkowania - karta podatkowa 71

13. Wybór formy opodatkowania - podatek liniowy 76

14. Wybór formy opodatkowania - ryczałt od przychodów ewidencjonowanych 80

15. Wybór formy opodatkowania - zasady ogólne 85

16. Zaliczka PIT kwartalnie 90

17. Zaliczki uproszczone 94

18. Zmiana formy opodatkowania 98

19. Zwolnienie z zapłaty zaliczki na podatek dochodowy do 1000 zł 104

1. Amortyzacja de minimis

W 2007 r. została wprowadzona nowa metoda jednorazowej (przyspieszonej) amortyzacji środków trwałych. Jej zasady określają przepisy art. 22k ust. 7-13 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Podmioty uprawnione do korzystania z amortyzacji w ramach pomocy de minimis

Z jednorazowej amortyzacji środków trwałych w ramach pomocy de minimis mogą korzystać:

- **mali podatnicy;**
- **podatnicy rozpoczynający działalność gospodarczą.**

W rozumieniu art. 5a pkt. 20 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych **mały podatnik** to podatnik, u którego wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 1 200 000 euro, a w przypadku przedsiębiorstwa w spadku również przychodu ze sprzedaży u zmarłego przedsiębiorcy.
Przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1000 zł.
Do ustalenia kryterium małego podatnika należy brać pod uwagę tylko przychód ze sprzedaży, bez przychodów z tytułu nieodpłatnych świadczeń, kar umownych, przedawnionych lub umorzonych zobowiązań itp.
Małym podatnikiem w podatku dochodowym od osób fizycznych oraz podatku dochodowym od osób prawnych w 2020r. jest podatnik u którego wartość sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w 2019 r. kwoty 5 248 000 zł.

Zgodnie z art. 22k ust. 7 i 11 updof **podatnikami rozpoczynającymi prowadzenie działalności gospodarczej**, którzy mogą skorzystać z amortyzacji de minimis są podatnicy, którzy w roku podatkowym rozpoczęli działalność, z wyjątkiem tych, którzy w roku rozpoczęcia tej działalności, a także w okresie dwóch lat, licząc od końca roku poprzedzającego rok jej rozpoczęcia, prowadzili działalność gospodarczą samodzielnie lub jako wspólnicy spółki niebędącej osobą prawną lub działalność taką prowadził ich małżonek, jeżeli między małżonkami istniała w tym czasie wspólność majątkowa.

Jakie środki trwałe można amortyzować w ramach pomocy de minimis ?

Zgodnie z art. 22k ust. 7 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych z wykorzystaniem jednorazowej (przyspieszonej) metody amortyzacji mogą być amortyzowane:

- środki trwałe z grupy 3-8 KŚT, z wyłączeniem samochodów osobowych (dotyczy ona zarówno nowych, jak i używanych oraz ulepszonych środków trwałych), a zatem:
    - grupa 3 – kotły i maszyny energetyczne,
    - grupa 4 – maszyny, urządzenia i aparaty ogólnego zastosowania,
    - grupa 5 – specjalistyczne maszyny, urządzenia i aparaty,
    - grupa 6 – urządzenia techniczne,
    - grupa 7 – środki transportu z wyłączeniem samochodów osobowych,
    - grupa 8 – narzędzia, przyrządy, ruchomości i wyposażenie.
- inwestycje w obcych środkach trwałych dokonane w ww. środkach trwałych.

Zasady dokonywania odpisów amortyzacyjnych

Zgodnie z art. 22k ust. 8 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych podatnicy mogą dokonywać odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w ust. 7

(czyli w ramach pomocy de minimis), **nie wcześniej niż w miesiącu, w którym środki trwałe zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych**, lub stosować zasady określone w art. 22h odpisy amortyzacyjne ust. 4 (**podatnik może dokonywać odpisów w równych ratach co miesiąc, co kwartał albo jednorazowo na koniec roku**).
W pierwszym roku podatkowym podatnik nie musi zamortyzować całej wartości środka trwałego. Wówczas w następnym roku podatkowym może wybrać metodę degresywną lub liniową z możliwością podwyższenia lub obniżenia stawek amortyzacyjnych.

Roczny limit odpisów amortyzacyjnych

Jak wskazuje art. 22k ust. 7 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych **łączna kwota odpisów amortyzacyjnych dokonanych z wykorzystaniem metody amortyzacji de minimis nie może przekroczyć w roku podatkowym równowartości 50.000 euro.**
Przeliczenia ww. kwoty na złote dokonuje się wg średniego kursu euro ogłaszanego przez NBP na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym wystąpiło zdarzenie w zaokrągleniu do 1.000 zł.
Zgodnie zaś z art. 22k ust. 8 **przy określaniu limitu, o którym mowa w ust. 7, nie uwzględnia się odpisów amortyzacyjnych od nieprzekraczającej 10.000 zł wartości początkowej środków trwałych.**
W przypadku spółki niebędącej osobą prawną kwota limitu odpisów amortyzacyjnych odnosi się do łącznej wartości odpisów przypadających na wspólników tej spółki - art. 22k ust. 13 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Jednorazowa amortyzacja de minimis - wymogi formalne

Dokonując amortyzacji jednorazowej de minimis przedsiębiorca powinien uzyskać zaświadczenie o skorzystaniu z tej formy pomocy. W tym celu należy złożyć wniosek o wydanie takiego zaświadczenia oraz:

- dokument potwierdzający zakup środka trwałego wraz z dowodem zapłaty,
- ewidencję środków trwałych,
- dowód dokonania odpisów amortyzacyjnych (np.: kopia KPiR),
- oświadczenie o metodzie amortyzacji, jaka byłaby przyjęta dla środka trwałego, gdyby nie zastosowano jednorazowej amortyzacji,
- kopie zaświadczeń o uzyskanej pomocy de minimis w okresie bieżącego roku kalendarzowego oraz dwóch poprzedzających go lat kalendarzowych albo oświadczenie o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie albo w przypadku, gdy podatnik wcześniej nie korzystał z takiej formy pomocy, oświadczenie o nieotrzymaniu pomocy de minimis w tym okresie,
- informacje niezbędne do udzielenia pomocy de minimis dotyczące wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz wielkości i przeznaczenia pomocy de minimis.

Jednorazowa amortyzacja stanowi pomoc de minimis udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis. Zwróć więc szczególną uwagę, że:

- korzystanie z jednorazowej amortyzacji jest możliwe, jeżeli wartość pomocy de minimis w ciągu trzech lat poprzedzających moment skorzystania z jednorazowego odpisu amortyzacyjnego nie przekroczyła obowiązującego podatnika limitu pomocy de minimis (co do zasady jest to 200 000 euro; niższy limit pomocy de minimis dotyczy podmiotów gospodarczych działających w sektorze transportu drogowego – u takich

podmiotów wartość pomocy de minimis przez dowolny okres trzech lat budżetowych nie może przekroczyć 100 000 euro),

- zaliczanie do kosztów uzyskania przychodów jednorazowych odpisów amortyzacyjnych jest możliwe tylko w zakresie, w jakim dokonanie tego odpisu nie spowoduje przekroczenia obowiązującego podatnika limitu pomocy de minimis,
- wartość pomocy de minimis z tytułu dokonywania jednorazowych odpisów amortyzacyjnych należy uwzględniać przez kolejne trzy lata przy ustalaniu prawa do korzystania z pomocy de minimis.

2. Amortyzacja samochodu osobowego w 2,5 roku

Amortyzacja samochodu osobowego - zasady ogólne

Zgodnie z art. 22a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych amortyzacji podlegają, z zastrzeżeniem art. 22c (który wskazuje wyłączenia spod amortyzacji), stanowiące własność lub współwłasność podatnika, nabyte lub wytworzone we własnym zakresie, kompletne i zdatne do użytku w dniu przyjęcia do używania:

1) budowle, budynki oraz lokale będące odrębną własnością,
2) maszyny, urządzenia i środki transportu,
3) inne przedmioty

- o przewidywanym okresie używania dłuższym niż rok, wykorzystywane przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą albo oddane do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub umowy określonej w art. 23a (katalog pojęć używanych w rozdziale pkt 1), zwane środkami trwałymi.

Amortyzacji podlegają również, z zastrzeżeniem art. 22c (który wskazuje wyłączenia spod amortyzacji), niezależnie od przewidywanego okresu używania:

1) przyjęte do używania inwestycje w obcych środkach trwałych, zwane dalej "inwestycjami w obcych środkach trwałych";
2) budynki i budowle wybudowane na cudzym gruncie;
3) składniki majątku, wymienione w ust. 1, niestanowiące własności lub współwłasności podatnika, wykorzystywane przez niego na potrzeby związane z prowadzoną działalnością na podstawie umowy określonej w art. 23a (katalog pojęć używanych w rozdziale pkt 1), zawartej z właścicielem lub współwłaścicielami tych składników - jeżeli zgodnie z przepisami rozdziału 4a odpisów amortyzacyjnych dokonuje korzystający

- zwane także środkami trwałymi;

4) tabor transportu morskiego w budowie (PKWiU 30.11).

Odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych zgodnie z art. 22i ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, z zastrzeżeniem art. 22j-22ł, dokonuje się co do zasady przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych określonych w Wykazie stawek amortyzacyjnych i zasad, o których mowa w art. 22h ust. 1 pkt.1.

Zgodnie z klasyfikacją środków trwałych samochody osobowe należą do kategorii 741, co oznacza, że podstawowa roczna stawka ich amortyzacji wynosi 20%. Na podstawie art. 22i ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych podatnik uprawniony jest do stosowania podwyższonej stawki amortyzacyjnej: *,,dla maszyn, urządzeń i środków transportu, z wyjątkiem morskiego taboru pływającego, używanych bardziej intensywnie w stosunku do warunków przeciętnych albo wymagających szczególnej sprawności technicznej - przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 1,4".*

Amortyzacja samochodu osobowego w 2,5 roku - warunki

Przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych przewidują także uprawnienie podatnika do amortyzowania samochodu osobowego w 2,5 roku, co oznacza, że istnieje możliwość zastosowania indywidualnej stawki amortyzacji, która rocznie może osiągnąć maksymalnie 40%. Konieczne jest jednak spełnienie określonych warunków. Wskazuje to art. 22j ust. 1 pkt. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych:

,, Podatnicy, z zastrzeżeniem art. 22l (odpisy amortyzacyjne od taboru transportu morskiego w budowie), mogą indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla używanych lub ulepszonych środków trwałych, po raz pierwszy wprowadzonych do ewidencji danego podatnika, z tym że okres amortyzacji nie może być krótszy niż:
(...)
2. dla środków transportu, w tym samochodów osobowych - 30 miesięcy".

Jak wynika więc z podanego przepisu aby zastosować indywidualną stawkę amortyzacyjną dla samochodu osobowego, wynoszącą max. 40% muszą być spełnione następujące warunki:

- środek trwały - samochód osobowy musi być wprowadzany do ewidencji podatnika po raz pierwszy,
- okres amortyzacji nie może być krótszy niż 2,5 roku (30 miesięcy),
- samochód osobowy był używany przez poprzedniego właściciela lub został ulepszony.

O ile dwa pierwsze warunki są oczywiste, o tyle podatnik może zastanawiać się co ustawodawca miał na myśli pisząc o używanych oraz ulepszonych środkach trwałych. Odpowiedź na to pytanie możemy odnaleźć w art. 22j ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zgodnie z zapisem przepisu: *„ Środki trwałe o których mowa w ust. 1 pkt. 1 i 2, uznaje się za:*

1) *używane - jeżeli podatnik wykaże, że przed ich nabyciem były wykorzystywane co najmniej przez okres 6 miesięcy, lub*
2) *ulepszone - jeżeli przed wprowadzeniem do ewidencji wydatki poniesione przez podatnika na ulepszenie stanowiły co najmniej 20% wartości początkowej".*

Przy czym przez „używanie" należy rozumieć eksploatowanie. Przepisy nie regulują jakimi dowodami należy udokumentować używanie środka trwałego. Przyjąć zatem należy, że mogą to być wszelkie wiarygodne dowody, np. potwierdzone za zgodność z oryginałem kopie:

- faktury zakupu środka trwałego,
- ewidencji przebiegu pojazdu,
- ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych prowadzonych przez poprzedniego użytkownika,
- oświadczenie poprzedniego użytkownika o używaniu środka trwałego w określonym czasie.

Obowiązek udowodnienia, że przed nabyciem środek transportu był wykorzystywany co najmniej przez okres 6 miesięcy, ciąży na podatniku (zgodnie z interpretacją indywidualną z 27 stycznia 2015 r., sygn. IPPB1/415-1275/14-2/MT wydaną przez Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie.

Ustawodawca uznaje środki trwałe za ulepszone, wówczas gdy wydatki poniesione na ich przebudowę, rozbudowę, rekonstrukcję, adaptację lub modernizację, powodują wzrost ich wartości użytkowej (art. 22g ust. 17 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych). Aby przedsiębiorca mógł amortyzować stawką indywidualną samochód osobowy, poniesienie wydatków na jego ulepszenie powinno nastąpić przed oddaniem go do używania i wprowadzeniem do ewidencji środków trwałych.

Przykład:

Pan Marian jest przedsiębiorcą, podatnikiem PIT, zamierza kupić samochód osobowy z przeznaczeniem na cele działalności gospodarczej, który był używany przez poprzedniego właściciela ponad 3 lata (wynika to z ewidencji przebiegu pojazdu jak również kopii faktury zakupu od poprzedniego właściciela). Nabyty pojazd Pan Marian zamierza wprowadzić do ewidencji środków trwałych. Czy może go zamortyzować w ciągu np. 3 lat stosując w tym celu indywidualną stawkę amortyzacyjną ?

Odpowiedź:

Tak, podatnik może zamortyzować ten samochód przy zastosowaniu indywidualnej stawki amortyzacyjnej w ciągu 3 lat (minimum 30 miesięcy).

Stosownie do art. 22j ust. 1 pkt 2 updof, podatnicy mogą indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla używanych środków trwałych, po raz pierwszy wprowadzonych do ewidencji danego podatnika. Przy czym dla środków transportu, w tym samochodów osobowych, okres amortyzacji nie może być krótszy niż 30 miesięcy (2,5 roku). Środki transportu uznaje się za używane, jeżeli podatnik udowodni, że przed ich nabyciem były wykorzystywane co najmniej

przez okres 6 miesięcy (potwierdzeniem w przypadku pana Mariana jest ewidencja przebiegu pojazdu oraz kopia faktury od poprzedniego właściciela).

! Wynikająca z art. 22j ww. ustawy, możliwość stosowania indywidualnych stawek amortyzacyjnych dla używanych lub ulepszonych środków transportu jest prawem, a nie obowiązkiem podatnika.

Zachęcam Cię do zapoznania się z pełną treścią Interpretacji indywidualnej z 27 stycznia 2015 r., sygn. IPPB1/415-1275/14-2/MT - wydanej przez Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie, w której organ zajmuje stanowisko odnośnie zastosowania indywidualnej stawki amortyzacyjnej dla samochodu osobowego.

3. Czynny podatnik podatku VAT - rezygnacja a zwolnienie z VAT - czy to możliwe ?

Czynny podatnik podatku VAT to podmiot, który jest zarejestrowany do VAT i co do zasady wykonuje czynności opodatkowane. Bardzo często osoby zakładające lub już prowadzące działalność gospodarczą zastanawiają się nad tym czy bardziej opłacalne jest bycie czynnym podatnikiem podatku VAT czy korzystanie ze zwolnienia (jeżeli oczywiście są do niego uprawnieni). Odpowiedzi na to pytanie oczywiście nie ma jednej i uniwersalnej, która znalazłaby zastosowanie dla wszystkich przedsiębiorców. Kwestią kluczową, która o tym rozstrzyga jest fakt do jakiego nabywcy skierowane są nasze towary/ usługi. Ze względu na to, że na początku lub przed rozpoczęciem prowadzenia działalności gospodarczej przedsiębiorcy mogą mieć problem z określeniem kim będzie nabywca pojawia się również pytanie czy czynny podatnik podatku VAT może zrezygnować z jego rozliczania lub ewentualnie zacząć korzystać ze zwolnienia i jakie warunki musi spełnić aby to zrobić.

Czynny podatnik VAT w świetle ustawy o VAT

Zgodnie z ustawą o VAT czynnymi podatnikami podatku od towarów i usług są z mocy ustawy:

- podatnicy u których wartość z dokonywanej sprzedaży przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwotę 200 000 zł (dla podatników rozpoczynających działalność gospodarczą w trakcie roku kwota ta szacowana jest proporcjonalnie do okresu prowadzenia działalności);
- podatnicy dokonujący dostaw:
    - towarów wymienionych w załączniku nr 12 do ustawy,
    - towarów opodatkowanych podatkiem akcyzowym, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym z wyjątkiem: energii elektrycznej,

wyrobów tytoniowych, samochodów osobowych, innych niż nowe środki transportu zaliczane na podstawie przepisów o podatku dochodowym do środków trwałych podlegających amortyzacji,
    - budynków i budowli lub ich części w przypadkach o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt. 10 lit. a i b,
    - terenów budowlanych,
    - nowych środków transportu,
- podatnicy świadczący usługi:
    - prawnicze,
    - w zakresie doradztwa, z wyjątkiem doradztwa rolniczego związanego z uprawą i hodowlą roślin oraz chowem i hodowlą zwierząt, a także związanego ze sporządzaniem planu zagospodarowania i modernizacji gospodarstwa rolnego,
    - jubilerskie,
- podatnicy nieposiadający siedziby działalności gospodarczej na terytorium kraju,

Czynny podatnik VAT - czy możliwa jest rezygnacja z obowiązku rozliczania VAT ?

Czynny podatnik VAT może zrezygnować z rozliczania tego podatku w sytuacji wskazanej w art. 113 ust. 11-11a ustawy o VAT ale tylko wówczas, gdy spełnione zostaną przez niego określone warunki.

Art. 113 ust. 11-11a ustawy o VAT wskazuje, że:
Podatnik, który utracił prawo do zwolnienia sprzedaży od podatku lub zrezygnował z tego zwolnienia, może, nie wcześniej niż po upływie roku, licząc od końca roku, w którym utracił prawo do zwolnienia lub zrezygnował z tego zwolnienia, ponownie skorzystać ze zwolnienia określonego w ust. 1.

Przepis ust. 11 stosuje się odpowiednio do podatnika będącego osobą fizyczną, który

przed zakończeniem działalności gospodarczej utracił prawo do zwolnienia od podatku lub zrezygnował z tego zwolnienia, a następnie rozpoczął ponownie wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5.

Zwolnienie podmiotowe z VAT obejmuje podatników u których wartość z dokonywanej sprzedaży przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwotę 200 000 zł (dla podatników rozpoczynających działalność gospodarczą w trakcie roku kwota ta szacowana jest proporcjonalnie do okresu prowadzenia działalności). Przy czym do wartości sprzedaży od której zależy prawo do zwolnienia z rozliczania VAT nie wlicza się na podstawie art. 113 ust. 1 i 2:

- kwoty podatku,
- wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju oraz sprzedaży wysyłkowej na terytorium kraju,
- odpłatnej dostawy towarów i odpłatnego świadczenia usług, zwolnionych od podatku na podstawie art. 43 zwolnienia podatkowe ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 zwolnienia od podatku organizacji międzynarodowych ust. 3, z wyjątkiem:

a) transakcji związanych z nieruchomościami,
b) usług, o których mowa w art. 43 zwolnienia podatkowe ust. 1 pkt 7, 12 i 38-41,
c) usług ubezpieczeniowych
-jeżeli czynności te nie mają charakteru transakcji pomocniczych;

- odpłatnej dostawy towarów, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji.

Przykład:
Pan Jan w czerwcu 2018 roku zrezygnował ze zwolnienia podmiotowego w VAT. Aktualnie jest czynnym podatnikiem podatku VAT. Chciałby jednak powrócić do korzystania ze zwolnienia. Czy jest to możliwe i od kiedy ?

Odpowiedź:

Pan Jan może zrezygnować z bycia czynnym podatnikiem podatku VAT poprzez powrót do zwolnienia obowiązującego na mocy art. 113 ustawy o VAT jeżeli nie przekroczył kwoty sprzedaży, która uprawnia podatnika do korzystania z tego zwolnienia (200 000 zł rocznie). Musi jednak minąć co najmniej 1 rok, licząc od końca roku w którym pan Jan dokonał rezygnacji. Możliwe jest więc skorzystanie ze zwolnienia od 1 stycznia 2020 roku. W tym celu podatnik powinien dokonać aktualizacji na formularzu VAT-R.

Czy należy zawiadomić naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji ze statusu czynnego podatnika podatku VAT ?

Rezygnację ze statusu czynnego podatnika VAT poprzez powrót do zwolnienia podmiotowego z VAT należy zgłosić dokonując aktualizacji na druku VAT-R, w którym zmieni się status podatnika z podatnika VAT czynnego na podatnika VAT zwolnionego. Zgłoszenia należy dokonać najpóźniej do 7 stycznia (czyli 7 dni od dnia, w którym nastąpił wybór zwolnienia). Natomiast zwolnienie, jeśli faktycznie przysługuje, będzie obowiązywało od 1 stycznia.

4. Jednorazowa amortyzacja nowych środków trwałych

Jednorazowa amortyzacja nowych środków trwałych - kiedy może być zastosowana ?

W myśl art. 22k ust. 14 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych *podatnicy prowadzący działalność gospodarczą mogą dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej nabytych fabrycznie nowych środków trwałych zaliczonych do grupy 3-6 i 8 Klasyfikacji w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 100.000 zł. Kwota 100.000 zł obejmuje sumę odpisów amortyzacyjnych i wpłaty na poczet nabycia nowego środka trwałego, o której mowa w art. 22 ust. 1s, zaliczonej do kosztów uzyskania przychodów.*

Środki trwałe zaliczane do grupy 3-6 oraz 8 Klasyfikacji to:

Grupa 3. Kotły i maszyny energetyczne
Grupa 4. Maszyny, urządzenia i aparaty ogólnego zastosowania
Grupa 5. Maszyny, urządzenia i aparaty specjalistyczne
Grupa 6. Urządzenia techniczne
Grupa 8. Narzędzia, przyrządy, ruchomości i wyposażenie gdzie indziej niesklasyfikowane

Szczegółowa klasyfikacja środków trwałych wskazanych (jak również pozostałych) grup dostępna jest w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 października 2016 r. w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT) lub na stronie internetowej: http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU20160001864/O/D20161864.pdf

Z powyżej wskazanego art. 22k ust. 14 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wynika więc, że:

- jednorazowej amortyzacji nowych środków trwałych dokonywać może podatnik prowadzący działalność gospodarczą (po spełnieniu określonych oczywiście w przepisach warunków),
- jednorazowe odpisy amortyzacyjne nowych środków trwałych dotyczą wyznaczonych grup z KŚT (3-6 i 8),
- amortyzacja nowych środków trwałych musi być dokonana w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych,
- podatnik może dokonywać odpisów amortyzacyjnych nie wcześniej niż w miesiącu, w którym środki trwałe zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych,
- maksymalna łączna kwota w roku podatkowym amortyzacji nowych środków trwałych zawierających się w grupach 3-6 i 8 KŚT może wynosić 100.000 zł.

! Zgodnie z ust. 19 ustawy w przypadku spółki niebędącej osobą prawną kwota limitu odpisów amortyzacyjnych (100.000 zł) odnosi się łącznej wartości odpisów przypadających na wspólników tej spółki.

Warunki do zastosowania jednorazowej amortyzacji dla nowych środków trwałych

Poza warunkami wskazanymi w art. 22k ust. 14 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, które determinują możliwość dokonania przez podatnika jednorazowej amortyzacji nowych środków trwałych należy wskazać, że ponadto:

- wartość początkowa jednego nowego środka trwałego, który miałby podlegać jednorazowej amortyzacji, nabytego w roku podatkowym, musi wynosić co najmniej 10.000 zł lub

- łączna wartość początkowa co najmniej dwóch takich środków trwałych, nabytych w roku podatkowym, musi wynosić co najmniej 10.000 zł, a wartość początkowa każdego z nich musi przekraczać 3.500 zł.

Ponadto ust. 8 ustawy wskazuje, że do jednorazowych odpisów amortyzacyjnych nowych środków trwałych stosuje się odpowiednio przepis ust. 8 (podatnik może dokonywać odpisów amortyzacyjnych nie wcześniej niż w miesiącu, w którym środki trwałe zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych), z tym, że suma dokonanych odpisów amortyzacyjnych i wpłaty na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa w art. 22 ust. 1s, zaliczonej do kosztów uzyskania przychodów, nie może przekroczyć wartości początkowej tych środków trwałych.

Zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów wpłaty na poczet nabycia fabrycznie nowego środka trwałego i niedokonanie jednorazowej amortyzacji - skutki

Jeżeli podatnik zaliczył do kosztów uzyskania przychodów wpłatę na poczet nabycia fabrycznie nowego środka trwałego, a następnie:

- przed nabyciem środka trwałego:
- zlikwidował działalność gospodarczą albo
- zmienił formę opodatkowania na zryczałtowaną, albo
- po nabyciu środka trwałego:
- nie dokonał jednorazowego odpisu amortyzacyjnego od środka trwałego,
- zbył odpłatnie środek trwały

jest obowiązany do zwiększenia przychodów o wpłatę na poczet nabycia środka trwałego, odpowiednio na ostatni dzień prowadzenia działalności przed jej likwidacją, na ostatni dzień prowadzenia działalności przed zmianą formy opodatkowania, na dzień, w którym podatnik dokonał pierwszego odpisu według

standardowych lub podwyższonych stawek amortyzacji, albo na dzień odpłatnego zbycia środka trwałego.

5. Jednorazowe zaliczenie w koszty środka trwałego o wartości do 10.000 zł

Zgodnie z art. 22d ust. 1 ustawy o podatku dochodowym *podatnicy mogą nie dokonywać odpisów amortyzacyjnych od składników majątku, o których mowa w art. 22a i 22b, których wartość początkowa, określona zgodnie z art. 22g, nie przekracza 10.000 zł; wydatki poniesione na ich nabycie stanowią wówczas koszty uzyskania przychodów w miesiącu oddania ich do używania.*

Jakich środków trwałych dotyczy jednorazowe zaliczenie w koszty ?

Jak określa powyżej wskazany artykuł wydatki poniesione na nabycie określonych środków trwałych do wartości początkowej nieprzekraczającej 10.000 zł mogą stanowić koszty uzyskania przychodów, a co się z tym wiąże mogą zostać jednorazowo zaliczone w koszty. Chodzi dokładnie o środki trwałe o których mowa w art. 22a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, a więc środki trwałe:

- stanowiące własność lub współwłasność podatnika, nabyte lub wytworzone we własnym zakresie, kompletne i zdatne do użytku w dniu przyjęcia do używania:
- budowle, budynki oraz lokale będące odrębną własnością,
- maszyny, urządzenia i środki transportu,
- inne przedmioty

o przewidywanym okresie używania dłuższym niż rok, wykorzystywane przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą albo oddane do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub umowy leasingu;

- niezależnie od przewidywanego okresu używania:
- przyjęte do używania inwestycje w obcych środkach trwałych,
- budynki i budowle wybudowane na cudzym gruncie,

- składniki majątku, wymienione w pierwszej części listy środków trwałych (tj. budowle, budynki, lokale, maszyny, urządzenia itd.), niestanowiące własności lub współwłasności podatnika, wykorzystywane przez niego na potrzeby związane z prowadzoną działalnością na podstawie umowy leasingu, zawartej z właścicielem lub współwłaścicielami tych składników – jeżeli odpisów amortyzacyjnych dokonuje korzystający,
- tabor transportu morskiego w budowie (PKWiU 30.11);

Problematyczne pytania dotyczące jednorazowego zaliczania środków trwałych w koszty

Czy środek trwały podlegający jednorazowemu zaliczeniu w koszty uzyskania przychodów wprowadzamy do ewidencji środków trwałych ?

Odpowiedź na to pytanie wskazana jest wprost w art. 22d ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, który brzmi:

Składniki majątku, o których mowa w art. 22a-22c, z wyłączeniem składników wymienionych w ust. 1 (art. 22d), wprowadza się do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych zgodnie z art. 22n, najpóźniej w miesiącu przekazania ich do używania. Późniejszy termin wprowadzenia uznaje się za ujawnienie środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej, o których mowa w art. 22h ust. 1 pkt 4.

Środka trwałego, który zostaje jednorazowo zaliczony w koszty nie ujmuje się więc w ewidencji środków trwałych ale jeżeli jego wartość początkowa netto jest wyższa niż 1.500 zł należy go wprowadzić do ewidencji wyposażenia.

Czy podatnik, który nabędzie środek trwały o którym mowa w art. 22a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych musi go zaliczyć jednorazowo w koszty ?

Art. 22d wskazuje, że podatnik może zaliczyć jednorazowo w koszty taki składnik majątku ale nie jest to obowiązek. Wybór sposobu rozliczenia takiego środka trwałego (zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów lub rozliczenia poprzez amortyzację) ustawodawca pozostawia podatnikowi.

Podatnicy mogą nie dokonywać odpisów amortyzacyjnych od składników majątku, o których mowa w art. 22a i 22b, których wartość początkowa, określona zgodnie z art. 22g, nie przekracza 10.000 zł; wydatki poniesione na ich nabycie stanowią wówczas koszty uzyskania przychodów w miesiącu oddania ich do używania.

Kiedy i w jaki sposób należy zaksięgować w PKPiR środek trwały o wartości do 10.000 zł zaliczany jednorazowo w koszty ?

Wydatki poniesione na zakup środków trwałych, których wartość początkowa nie przekracza 10.000 zł stanowią koszty uzyskania przychodów w miesiącu oddania ich do używania. Takie zdarzenie gospodarcze należy zaksięgować w kolumnie 13 podatkowej księgi przychodów i rozchodów jako pozostałe wydatki.

6. Kwartalne rozliczanie VAT

Kwartalne rozliczanie VAT - regulacje prawne

Warunki i zasady kwartalnego rozliczania podatku VAT uregulowane zostały w art. 99 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Co do zasady, prowadzący działalność gospodarczą zobowiązani są do rozliczania VAT-u miesięcznie. Wynika to z brzmienia art. 99 ust. 1 ustawy o VAT, który wskazuje, że:

Podatnicy, o których mowa w art. 15 ustawy o podatku od towarów i usług, są obowiązani składać w urzędzie skarbowym deklaracje podatkowe za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, z zastrzeżeniem art. 99 ust. 2-10 , art. 130c i art. 133 .

Są od tej reguły jak widać pewne wyjątki, o których mowa już w podanym ustępie 1 art. 99 jak również w dalszej części powołanego artykułu.

Zgodnie z art. 15 ustawy o VAT, podatnikami podatku od towarów i usług są m.in.: *osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności*". Przy czym, działalność gospodarcza, o której tutaj mowa, obejmuje zgodnie z art. 15 ust. 2: „*wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody. Działalność gospodarcza obejmuje w szczególności czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.*

Zgodnie z art. 15 ust. 3 z kolei *za wykonywaną samodzielnie działalność gospodarczą nie uznaje się natomiast czynności:*

1) *z tytułu których przychody zostały wymienione w art. 12 ust. 1-6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, tj. stosunek służbowy, stosunek pracy, w tym spółdzielczy stosunek pracy, członkostwo w rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub innej spółdzielni zajmującej się produkcją rolną, praca nakładcza;*
2) *z tytułu których przychody zostały wymienione w art. 13 pkt 2-9 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (m.in. osobiście wykonywana działalność artystyczna, literacka, naukowa, a także umowa zlecenia czy umowa o dzieło), jeżeli z tytułu wykonania tych czynności osoby te są związane ze zlecającym wykonanie tych czynności prawnymi więzami tworzącymi stosunek prawny pomiędzy zlecającym wykonanie czynności i wykonującym zlecane czynności co do warunków wykonywania tych czynności, wynagrodzenia i odpowiedzialności zlecającego wykonanie tych czynności wobec osób trzecich.*

Dla kogo kwartalne rozliczanie VAT ?

Podatników, których dotyczy kwartalne rozliczanie podatku VAT wskazuje art. 99 ust. 2 oraz 3 ustawy o VAT.

Art. 99 ust. 2 ustawy o VAT:

Mali podatnicy, którzy wybrali metodę kasową, składają w urzędzie skarbowym deklaracje podatkowe za okresy kwartalne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym kwartale.

Art. 99 ust. 3 ustawy o VAT:

Mali podatnicy, którzy nie wybrali metody kasowej, mogą również składać kwartalne deklaracje po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego (na druku VAT-R), najpóźniej do 25. dnia drugiego miesiąca kwartału, za który będzie po raz pierwszy złożona kwartalna deklaracja podatkowa.

Przy czym ust. 3a wskazuje jednocześnie, że:

Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do podatników:

1) *rejestrowanych przez naczelnika urzędu skarbowego jako podatnicy VAT czynni – przez okres 12 miesięcy począwszy od miesiąca, w którym dokonana została rejestracja lub*
2) *którzy w danym kwartale lub w poprzedzających go 4 kwartałach dokonali dostawy towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy, chyba że łączna wartość tych dostaw bez kwoty podatku nie przekroczyła, w żadnym miesiącu z tych okresów, kwoty 50 000 zł.*

Mały podatnik w świetle ustawy o VAT

W związku z powyżej przywołanymi artykułami aby mieć pełną jasność co do tego kogo dotyczy możliwość kwartalnego rozliczania podatku VAT konieczne jest przytoczenie ustawowej definicji małego podatnika. Takową odnajdujemy w art. 2 pkt 25 ustawy o VAT, który wskazuje, że małym podatnikiem w świetle ustawy o VAT jest podatnik podatku od towarów i usług:

- *u którego wartość sprzedaży (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 1 200 000 euro,*
- *prowadzącego przedsiębiorstwo maklerskie, zarządzającego funduszami inwestycyjnymi, zarządzającego alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, będącego agentem, zleceniobiorcą lub inną osobą świadczącą usługi o podobnym charakterze, z wyjątkiem komisu - jeżeli kwota prowizji lub innych postaci wynagrodzenia za wykonane usługi (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 45 000 euro*

- przy czym przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1000 zł.

Reasumując z kwartalnego rozliczania podatku VAT korzystać mogą:

- mali podatnicy, którzy wybrali metodę kasową,

- mali podatnicy, którzy nie wybrali metody kasowej po uprzednim zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, najpóźniej do 25 dnia drugiego miesiąca kwartału, za który będzie po raz pierwszy złożona kwartalna deklaracja podatkowa.

Przy czym powyższe nie dotyczy małych podatników, którzy:

- zostali zarejestrowani przez naczelnika urzędu skarbowego jako podatnicy VAT czynni - przez okres 12 miesięcy począwszy od miesiąca, w którym dokonana została rejestracja lub
- w danym kwartale lub w poprzedzających go 4 kwartałach dokonali dostawy towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy, chyba że łączna wartość tych dostaw bez kwoty podatku nie przekroczyła, w żadnym miesiącu z tych okresów, kwoty 50 000 zł.

Utrata lub rezygnacja z prawa do kwartalnego rozliczania VAT

Podatnicy, którzy przekroczą limit wartości sprzedaży (gdy łączna wartość dostaw towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy, bez kwoty podatku przekroczyła kwotę, o której mowa w ust. 3a) lub zrezygnują z prawa do rozliczania się metodą kasową składają deklaracje podatkowe za okresy miesięczne począwszy od rozliczenia za pierwszy miesiąc kwartału:

- w którym przekroczono tę kwotę - jeżeli przekroczenie kwoty nastąpiło w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału, a w przypadku gdy przekroczenie tej kwoty nastąpiło w drugim miesiącu kwartału, deklaracja za pierwszy miesiąc kwartału jest składana w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po drugim miesiącu kwartału;
- następującego po kwartale, w którym przekroczono tę kwotę - jeżeli przekroczenie kwoty nastąpiło w trzecim miesiącu kwartału.
- Stanowi o tym art. 99 ust. 3c ustawy o VAT

Ponadto mali podatnicy, u których wartość sprzedaży przekroczyła kwotę określoną w art. 2 pkt 25 składają deklaracje podatkowe za okresy miesięczne począwszy od rozliczenia za pierwszy miesiąc kwartału:

- w którym przekroczono tę kwotę – jeżeli przekroczenie kwoty nastąpiło w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału, a w przypadku gdy przekroczenie tej kwoty nastąpiło w drugim miesiącu kwartału, deklaracja za pierwszy miesiąc kwartału jest składana w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po drugim miesiącu kwartału;
- następującego po kwartale, w którym przekroczono tę kwotę – jeżeli przekroczenie kwoty nastąpiło w trzecim miesiącu kwartału.

- Stanowi o tym art. 99 ust. 5 ustawy o VAT. Przepis ten stosuje się także odpowiednio do podatników, którzy zrezygnowali z prawa do rozliczania się metodą kasową.

Jaka deklaracja i w jakich terminach jest składana

Podatnicy rozliczający VAT kwartalnie zobowiązani są do składania deklaracji VAT-7K w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym kwartale.

Jeśli podatnik wybierze rozliczenie kwartalne VAT, najpóźniej do 25 dnia drugiego miesiąca kwartału, za który będzie po raz pierwszy złożona kwartalna deklaracja podatkowa, powinien złożyć do naczelnika właściwego urzędu skarbowego zawiadomienie o wyborze rozliczania VAT kwartalnego. Zawiadomienie może wysłać zwykłym pismem (nie ma specjalnego formularza). Należy także dokonać aktualizacji na formularzu VAT-R (7 dni od zmiany), gdzie w odpowiedniej rubryce podatnik zaznacza kwartalne rozliczenie.

7. Podatnik zwolniony z VAT - rezygnacja ze zwolnienia

Czym jest zwolnienie podmiotowe z VAT i komu przysługuje ?

Zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy o VAT zwalnia się z podatku od towarów i usług sprzedaż dokonywaną przez podatników, u których wartość sprzedaży nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku kwoty 200.000 zł. Dla osób, które rozpoczęły działalność gospodarczą w trakcie roku limitowana wartość sprzedaży podlega oczywiście proporcjonalnemu przeliczeniu do długości okresu prowadzenia działalności gospodarczej w roku podatkowym.
Przy czym do wartości sprzedaży od której zależy prawo do wskazanego zwolnienia nie wlicza się na podstawie art. 113 ust. 1 i 2:

- kwoty podatku,
- wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju oraz sprzedaży wysyłkowej na terytorium kraju,
- odpłatnej dostawy towarów i odpłatnego świadczenia usług, zwolnionych od podatku na podstawie art. 43 zwolnienia podatkowe ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 zwolnienia od podatku organizacji międzynarodowych ust. 3, z wyjątkiem:
  a) transakcji związanych z nieruchomościami,
  b) usług, o których mowa w art. 43 zwolnienia podatkowe ust. 1 pkt 7, 12 i 38-41,
  c) usług ubezpieczeniowych

-jeżeli czynności te nie mają charakteru transakcji pomocniczych;

- odpłatnej dostawy towarów, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji.

Zwolnień podmiotowych z VAT zgodnie z art. 113 ust. 13, nie stosuje się do podatników:
1) dokonujących dostaw:

a) towarów wymienionych w załączniku nr 12 do ustawy,
b) towarów opodatkowanych podatkiem akcyzowym, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, z wyjątkiem:
- energii elektrycznej (PKWiU 35.11.10.0),
- wyrobów tytoniowych,
- samochodów osobowych, innych niż wymienione w lit. e, zaliczanych przez podatnika, na podstawie przepisów o podatku dochodowym, do środków trwałych podlegających amortyzacji,
c) budynków, budowli lub ich części, w przypadkach, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 10 lit. a i b,
d) terenów budowlanych,
e) nowych środków transportu;
2) świadczących usługi:
a) prawnicze,
b) w zakresie doradztwa, z wyjątkiem doradztwa rolniczego związanego z uprawą i hodowlą roślin oraz chowem i hodowlą zwierząt, a także związanego ze sporządzaniem planu zagospodarowania i modernizacji gospodarstwa rolnego,
c) jubilerskie;
3) nieposiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium kraju.

Czy można zrezygnować ze zwolnienia podmiotowego VAT ?

Ze zwolnienia podmiotowego VAT podatnik może zrezygnować. Umożliwia to regulacja wskazana w art. 113 ust. 4 ustawy o VAT. Warunkiem rezygnacji jest jednak dopełnienie obowiązku pisemnego zawiadomienia o tym zamiarze naczelnika urzędu skarbowego. W przypadku podatników, u których wartość sprzedaży w poprzednim roku podatkowym nie przekroczyła 200.000 zł zawiadomienia o rezygnacji ze zwolnienia należy dokonać przed początkiem miesiąca, w którym podatnik rezygnuje ze zwolnienia. W przypadku zaś podatników, którzy rozpoczynają działalność podlegającą zwolnieniu od VAT w trakcie roku podatkowego i chcą zrezygnować ze zwolnienia od pierwszej

wykonanej czynności muszą złożyć zawiadomienie naczelnikowi urzędu skarbowego przed dniem wykonania tej czynności.

Przykład:
Pan Zenon prowadzi firmę. Korzysta ze zwolnienia podmiotowego z podatku VAT. Chciałby jednak zostać podatnikiem VAT więc podjął decyzję o rezygnacji ze zwolnienia podmiotowego z dniem 1 sierpnia 2020 r. W związku z tym powinien zawiadomić o tej rezygnacji właściwego naczelnika urzędu skarbowego najpóźniej do dnia 31 lipca 2020 r.

Rezygnacja ze zwolnienia podmiotowego VAT - czy można wrócić do zwolnienia ?

Podatnik, który zrezygnował ze zwolnienia podmiotowego VAT może ponownie z tego zwolnienia skorzystać. Nie może to nastąpić jednak wcześniej niż po upływie roku, licząc od końca roku, w którym podatnik zrezygnował z tego zwolnienia. Zasada ta ma zastosowanie również względem podatnika, który zrezygnował ze zwolnienia, a następnie rozpoczął ponownie wykonywanie czynności, które ze względu na wielkość sprzedaży podlegają zwolnieniu z VAT.

Zawiadomienie naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji ze zwolnienia - druk VAT-R

Podatnik zawiadamia naczelnika urzędu skarbowego o zamiarze rezygnacji ze zwolnienia podmiotowego z VAT na druku VAT-R, który jest zgłoszeniem rejestracyjnym oraz aktualizacyjnym w zakresie podatku od towarów i usług. W formularzu tym podatnik powinien zaznaczyć pozycję 33 i 38 w części C.1 informujące o rezygnacji ze zwolnienia o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub ust. 9 ustawy o VAT.

C. OBOWIĄZEK PODATKOWY W ZAKRESIE PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG

C.1. OKOLICZNOŚCI OKREŚLAJĄCE OBOWIĄZEK PODATKOWY 3)

Ogólne informacje (zaznaczyć właściwe kwadraty):

- ☐ **27.** podatnik nie jest podatnikiem w rozumieniu art. 15 ustawy
- ☐ **28.** podatnik posiada siedzibę działalności gospodarczej poza terytorium kraju
- ☐ **29.** podatnik rozpoczynający działalność gospodarczą nie ma prawa do zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy
- ☐ **30.** podatnik będzie korzystał (korzysta) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy
- ☐ **31.** podatnik będzie dokonywał (dokonuje) sprzedaży wyłącznie zwolnionej od podatku od towarów i usług na podstawie art. 43 ust. 1, z wył. pkt 3, i art. 82 ustawy
- ☐ **32.** podatnik będzie korzystał (korzysta) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy
- ☐ **33.** podatnik rezygnuje (zrezygnował) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy
- ☐ **34.** podatnik rezygnuje (zrezygnował) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy
- ☐ **35.** podatnik traci (utracił) zwolnienie, o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy
- ☐ **36.** podatnik będzie dokonywał (dokonuje) sprzedaży wysyłkowej na terytorium kraju zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy
- ☐ **37.** podatnik rezygnuje (zrezygnował) z opodatkowania sprzedaży wysyłkowej na terytorium kraju zgodnie z art. 24 ust. 7 ustawy

38. Data
(należy podać dzień-miesiąc-rok), od której podatnik będzie korzystał (korzysta) ze zwolnienia lub od której traci prawo do zwolnienia lub rezygnuje z tego prawa

39. Obowiązek podatkowy u małych podatników (zaznaczyć właściwy kwadrat):

- ☐ 1. podatnik wybiera (wybrał) metodę kasową

Kwartał/miesiąc/rok (należy podać kwartał/rok początku stosowania metody kasowej albo miesiąc lub kwartał/rok utraty lub rezygnacji przez podatnika z jej stosowania) – wypełnić tylko w przypadku, gdy

8. Rejestracja czynnego podatnika podatku VAT na druku VAT-R

Niektórzy podatnicy mogą, inni muszą z mocy prawa zarejestrować się jako podatnicy podatku VAT. Zgłoszenia rejestracyjnego do VAT-u dokonuje się na druku VAT-R w następujących terminach:

- przed dniem dokonania pierwszej sprzedaży towaru lub usługi, opodatkowanej podatkiem VAT

Przykład: Przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą od 01.07.2020 r., pierwszą transakcję wykona 09.07.2020 r. W tej sytuacji wniosek VAT-R należy złożyć najpóźniej do dnia 08.07.2020 r. z dołączonym do niego oświadczeniem, że od dnia 01 lipca (rozpoczęcia działalności gospodarczej) do dnia dokonania pierwszej transakcji (09 lipca) przedsiębiorca nie osiągnął przychodu.

- przed dniem utraty prawa do zwolnienia, tj. po przekroczeniu limitu 200 tys. zł wartości sprzedaży netto w ciągu roku podatkowego (lub – w przypadku rozpoczęcia działalności w trakcie roku – kwoty ustalonej proporcjonalnie do liczby miesięcy, jakie pozostały do zakończenia roku podatkowego)

Przykład: Przedsiębiorca prowadzi działalność od 01.01.2020 r., nie dokonał rejestracji w zakresie podatku VAT. W lipcu 2020 r. osiągnął 195.000 zł sprzedaży, na 06 sierpnia 2020 r. planowana jest transakcja na 15.000 zł – w tej sytuacji przedsiębiorca składa wniosek VAT-R aktualizacyjny najpóźniej 05 sierpnia 2020.

- przed początkiem miesiąca w którym nastąpiła rezygnacja ze zwolnienia podmiotowego lub zwolnienia, które przysługuje podatnikowi jako rolnikowi ryczałtowemu

Przykład: Przedsiębiorca prowadzi działalność od 01.02.2020 r. i chce zostać płatnikiem podatku VAT od 01.10.20209 r. W tej sytuacji wniosek VAT-R należy złożyć 30.09.2020r.

Rejestracja jako czynny podatnik podatku VAT - wypełnienie druku VAT -R krok po kroku

krok 1

Pierwszym krokiem w wypełnianiu zgłoszenia rejestracyjnego VAT na druku VAT-R jest podanie identyfikatora podatkowego NIP podatnika:

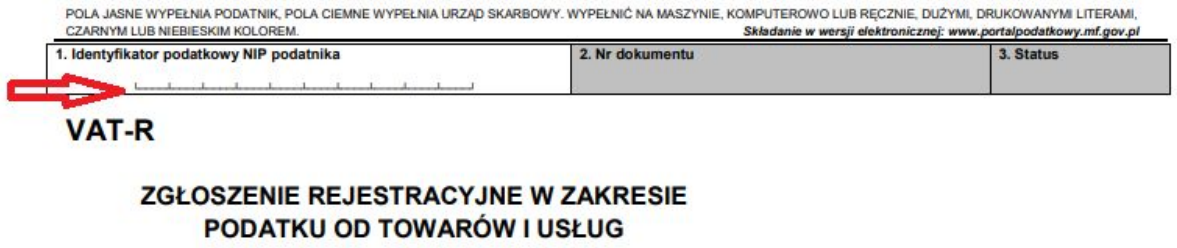
POLA JASNE WYPEŁNIA PODATNIK, POLA CIEMNE WYPEŁNIA URZĄD SKARBOWY. WYPEŁNIĆ NA MASZYNIE, KOMPUTEROWO LUB RĘCZNIE, DUŻYMI, DRUKOWANYMI LITERAMI, CZARNYM LUB NIEBIESKIM KOLOREM.

Składanie w wersji elektronicznej: www.portalpodatkowy.mf.gov.pl

1. Identyfikator podatkowy NIP podatnika	2. Nr dokumentu	3. Status

VAT-R

ZGŁOSZENIE REJESTRACYJNE W ZAKRESIE PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG

krok 2

W kolejnym kroku podatnik wskazuje cel i miejsce złożenia zgłoszenia oraz informację dotyczącą właściwości naczelnika urzędu skarbowego. W polu nr 4 formularza w części A podatnik wskazuje jaki jest cel złożenia zgłoszenia: odpowiednio do sytuacji będzie to rejestracja lub aktualizacja danych. W polu 5 wskazać należy naczelnika urzędu skarbowego do którego adresowane jest zgłoszenie (naczelnika urzędu skarbowego dla podatnika). Pola 6 i 7 wypełnia się jedynie wówczas, gdy przedsiębiorca posiada adres zamieszkania poza granicami Polski. Zaś pozycje 8 i 9 wypełnia się jedynie w przypadku dokonywania zmian w celach aktualizacyjnych.

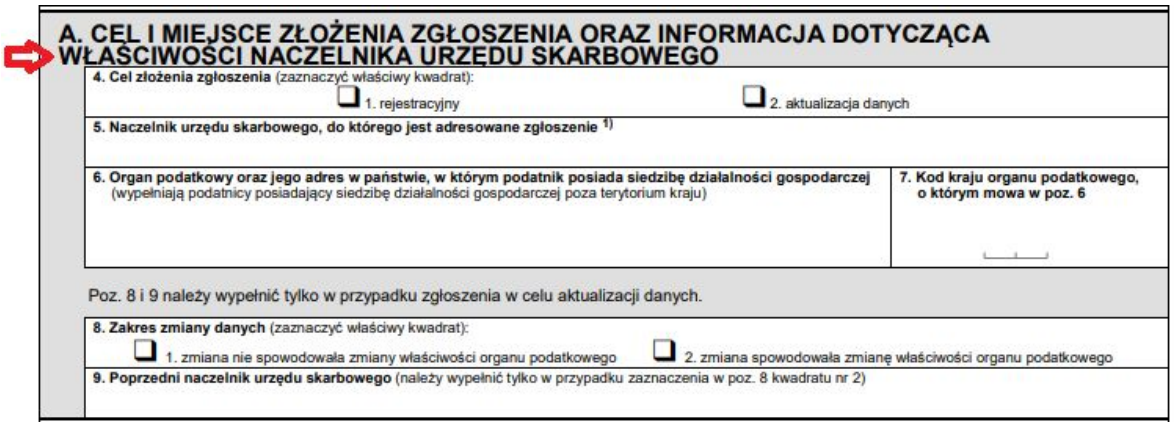

A. CEL I MIEJSCE ZŁOŻENIA ZGŁOSZENIA ORAZ INFORMACJA DOTYCZĄCA WŁAŚCIWOŚCI NACZELNIKA URZĘDU SKARBOWEGO

4. Cel złożenia zgłoszenia (zaznaczyć właściwy kwadrat): ❑ 1. rejestracyjny ❑ 2. aktualizacja danych

5. Naczelnik urzędu skarbowego, do którego jest adresowane zgłoszenie 1)

6. Organ podatkowy oraz jego adres w państwie, w którym podatnik posiada siedzibę działalności gospodarczej (wypełniają podatnicy posiadający siedzibę działalności gospodarczej poza terytorium kraju)

7. Kod kraju organu podatkowego, o którym mowa w poz. 6

Poz. 8 i 9 należy wypełnić tylko w przypadku zgłoszenia w celu aktualizacji danych.

8. Zakres zmiany danych (zaznaczyć właściwy kwadrat): ❑ 1. zmiana nie spowodowała zmiany właściwości organu podatkowego ❑ 2. zmiana spowodowała zmianę właściwości organu podatkowego

9. Poprzedni naczelnik urzędu skarbowego (należy wypełnić tylko w przypadku zaznaczenia w poz. 8 kwadratu nr 2)

krok 3

Kolejna część formularza dotyczy danych podatnika i wypełnia się je zgodnie z opisem wskazanym na formularzu. Zwróć szczególną uwagę na różny sposób wypełniania tej części dla osoby fizycznej a inny dla podatnika niebędącego osobą fizyczną (to jakie dane muszą wpisywać poszczególni podatnicy opisane jest poprzez symbol *- dot. podatnika niebędącego osobą fizyczną, symbol ** - dot. podatnika będącego osobą fizyczną.

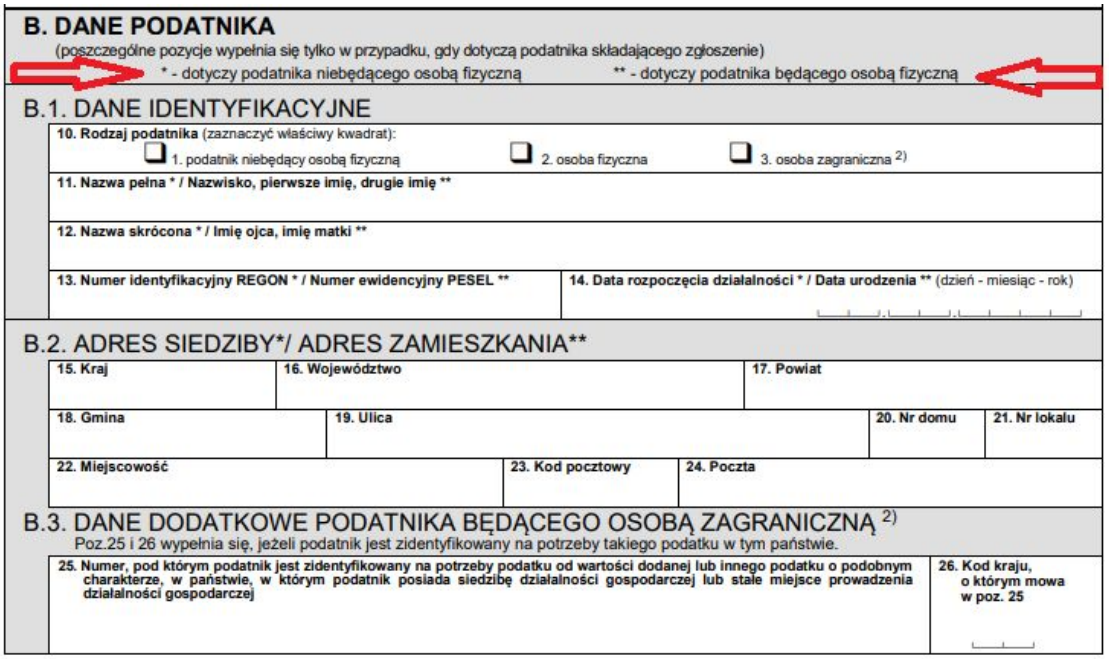

B. DANE PODATNIKA

(poszczególne pozycje wypełnia się tylko w przypadku, gdy dotyczą podatnika składającego zgłoszenie)

* - dotyczy podatnika niebędącego osobą fizyczną ** - dotyczy podatnika będącego osobą fizyczną

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

10. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat): ❑ 1. podatnik niebędący osobą fizyczną ❑ 2. osoba fizyczna ❑ 3. osoba zagraniczna 2)

11. Nazwa pełna * / Nazwisko, pierwsze imię, drugie imię **

12. Nazwa skrócona * / Imię ojca, imię matki **

13. Numer identyfikacyjny REGON * / Numer ewidencyjny PESEL **

14. Data rozpoczęcia działalności * / Data urodzenia ** (dzień - miesiąc - rok)

B.2. ADRES SIEDZIBY*/ ADRES ZAMIESZKANIA**

15. Kraj | **16. Województwo** | **17. Powiat**

18. Gmina | **19. Ulica** | **20. Nr domu** | **21. Nr lokalu**

22. Miejscowość | **23. Kod pocztowy** | **24. Poczta**

B.3. DANE DODATKOWE PODATNIKA BĘDĄCEGO OSOBĄ ZAGRANICZNĄ 2)

Poz.25 i 26 wypełnia się, jeżeli podatnik jest zidentyfikowany na potrzeby takiego podatku w tym państwie.

25. Numer, pod którym podatnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od wartości dodanej lub innego podatku o podobnym charakterze, w państwie, w którym podatnik posiada siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej

26. Kod kraju, o którym mowa w poz. 25

krok 4

W części C formularza VAT-R podatnik wskazuje informacje dotyczące obowiązku podatkowego w zakresie podatku od towarów i usług. Są to:

- okoliczności określające obowiązek podatkowy,
- informacje dotyczące składania deklaracji,
- informacje dotyczące wykonywania transakcji wewnątrzwspólnotowych.

Sposób wypełniania tej części formularza rozpatrzymy w oparciu o przykłady podatników dokonujących rejestracji jako czynni podatnicy podatku VAT.

Przykład 1

Pan Jerzy prowadzi w Warszawie działalność gospodarczą. Uprawniony jest do korzystania ze zwolnienia z obowiązku rozliczania VAT na podstawie art. 113 ust. 1 pkt. 1 lub 9 ustawy o VAT. Stwierdził jednak, że od 01.12.2019 r. nie chce z tego zwolnienia korzystać. Jak pan Jerzy powinien wypełnić część C druku VAT -R aby zarejestrować się jako czynny podatnik podatku VAT ?

C. OBOWIĄZEK PODATKOWY W ZAKRESIE PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG

C.1. OKOLICZNOŚCI OKREŚLAJĄCE OBOWIĄZEK PODATKOWY 3)

Ogólne informacje (zaznaczyć właściwe kwadraty):

- ☐ **27.** podatnik nie jest podatnikiem w rozumieniu art. 15 ustawy
- ☐ **28.** podatnik posiada siedzibę działalności gospodarczej poza terytorium kraju
- ☐ **29.** podatnik rozpoczynający działalność gospodarczą nie ma prawa do zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy
- ☐ **30.** podatnik będzie korzystał (korzysta) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy
- ☐ **31.** podatnik będzie dokonywał (dokonuje) sprzedaży wyłącznie zwolnionej od podatku od towarów i usług na podstawie art. 43 ust. 1, z wył. pkt 3, i art. 82 ustawy
- ☐ **32.** podatnik będzie korzystał (korzysta) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy
- ☒ **33.** podatnik rezygnuje (zrezygnował) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy
- ☐ **34.** podatnik rezygnuje (zrezygnował) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy
- ☐ **35.** podatnik traci (utracił) zwolnienie, o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy
- ☐ **36.** podatnik będzie dokonywał (dokonuje) sprzedaży wysyłkowej na terytorium kraju zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy
- ☐ **37.** podatnik rezygnuje (zrezygnował) z opodatkowania sprzedaży wysyłkowej na terytorium kraju zgodnie z art. 24 ust. 7 ustawy

38. Data
(należy podać dzień-miesiąc-rok), od której podatnik będzie korzystał (korzysta) ze zwolnienia lub od której traci prawo do zwolnienia lub rezygnuje z tego prawa

0 1 - 1 2 - 2 0 1 9

39. Obowiązek podatkowy u małych podatników (zaznaczyć właściwy kwadrat):

- ☐ 1. podatnik wybiera (wybrał) metodę kasową
- ☐ 2. podatnik traci (utracił) prawo do rozliczania się metodą kasową
- ☐ 3. podatnik rezygnuje (zrezygnował) z metody kasowej

Kwartał/miesiąc/rok (należy podać kwartał/rok początku stosowania metody kasowej albo miesiąc lub kwartał/rok utraty lub rezygnacji przez podatnika z jej stosowania) – wypełnić tylko w przypadku, gdy podatnik wybiera metodę kasową, traci prawo do jej stosowania lub rezygnuje z tego prawa

40. Kwartał ____ / **41. Rok** ____

42. Miesiąc ____ / **43. Rok** ____

44. Deklaracje kwartalne (zaznaczyć właściwy kwadrat):

- ☐ 1. podatnik wybiera (wybrał) możliwość rozliczania się za okresy kwartalne
- ☐ 2. podatnik rezygnuje (zrezygnował) ze składania deklaracji za okresy kwartalne

Kwartał/rok (należy podać kwartał/rok ostatnio złożonej deklaracji kwartalnej) – wypełnić tylko w przypadku, gdy podatnik rezygnuje ze składania deklaracji za okresy kwartalne

45. Kwartał ____ / **46. Rok** ____

47. Szczególne procedury (zaznaczyć właściwy kwadrat):

- ☐ 1. podatnik zgodnie z art. 114 ust. 1 ustawy wybiera (wybrał) opodatkowanie w formie ryczałtu usług taksówek osobowych
- ☐ 2. podatnik zgodnie z art. 114 ust .4 ustawy rezygnuje (zrezygnował) z opodatkowania w formie ryczałtu usług taksówek osobowych
- ☐ 3. podatnik będzie korzystał (korzysta) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 122 ustawy
- ☐ 4. podatnik rezygnuje (zrezygnował) ze zwolnienia zgodnie z art. 123 ustawy

Miesiąc/rok (należy podać miesiąc/rok wyboru lub rezygnacji z opodatkowania w formie ryczałtu) - wypełnić tylko w przypadku, gdy podatnik wybiera lub rezygnuje z opodatkowania w formie ryczałtu

48. Miesiąc ____ / **49. Rok** ____

C.2. INFORMACJE DOTYCZĄCE SKŁADANIA DEKLARACJI 3)

Podatnik będzie składał deklaracje (zaznaczyć właściwe kwadraty):

- ☒ **50.** VAT-7
- ☐ **51.** VAT-7K, w przypadkach, o których mowa w art. 99 ust. 2 lub 3 ustawy
- ☐ **52.** VAT-8, w zakresie dokonywanych nabyć zgodnie z art. 99 ust. 8 ustawy
- ☐ **53.** VAT-12, w przypadkach, o których mowa w art. 114 ust. 3 ustawy

Kwartał/miesiąc/rok (należy podać kwartał/rok lub miesiąc/rok, za który podatnik złoży pierwszą deklarację wymienioną w poz. od 50 do 53)

54. Kwartał ____ / **55. Rok** ____

56. Miesiąc 1 2 / **57. Rok** 2 0 1 9

Przykład 2

Pan Marian od 01.12.2019 roku zakłada działalność gospodarczą. Od początku prowadzenia działalności chce być czynnym podatnikiem podatku VAT oraz rozliczać go kwartalnie. Jak powinien wypełnić część C deklaracji VAT-R ?

Odpowiedź:

Pan Marian powinien wypełnić część C deklaracji VAT-R w taki sam sposób jak w przykładzie powyżej. UWAGA ! Pan Marian nie może rozliczać się kwartalnie ponieważ dopiero rozpoczyna działalność gospodarczą. Powinien więc zaznaczyć, że będzie rozliczać VAT miesięcznie (VAT-7). Dopiero po 12 pełnych miesiącach podatnik może dokonać aktualizacji i złożyć wniosek VAT-R na którym wybierze kwartalne rozliczenie.

Przykład 3

Pani Marianna świadczy usługi doradztwa podatkowego, działalność gospodarczą w tym zakresie rozpocznie 21.10.2019 roku.

Jak powinna wypełnić część C zgłoszenia rejestracyjnego do VAT ?

Pani Marianna w zgłoszeniu rejestracyjnym do VAT powinna wybrać pozycję 29 (ze względu na charakter działalności nie przysługuje jej zwolnienie określone w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy o VAT), a w pozycji 38 powinna podać datę rozpoczęcia działalności, czyli 21.10.2019 r. (zdjęcie poniżej)

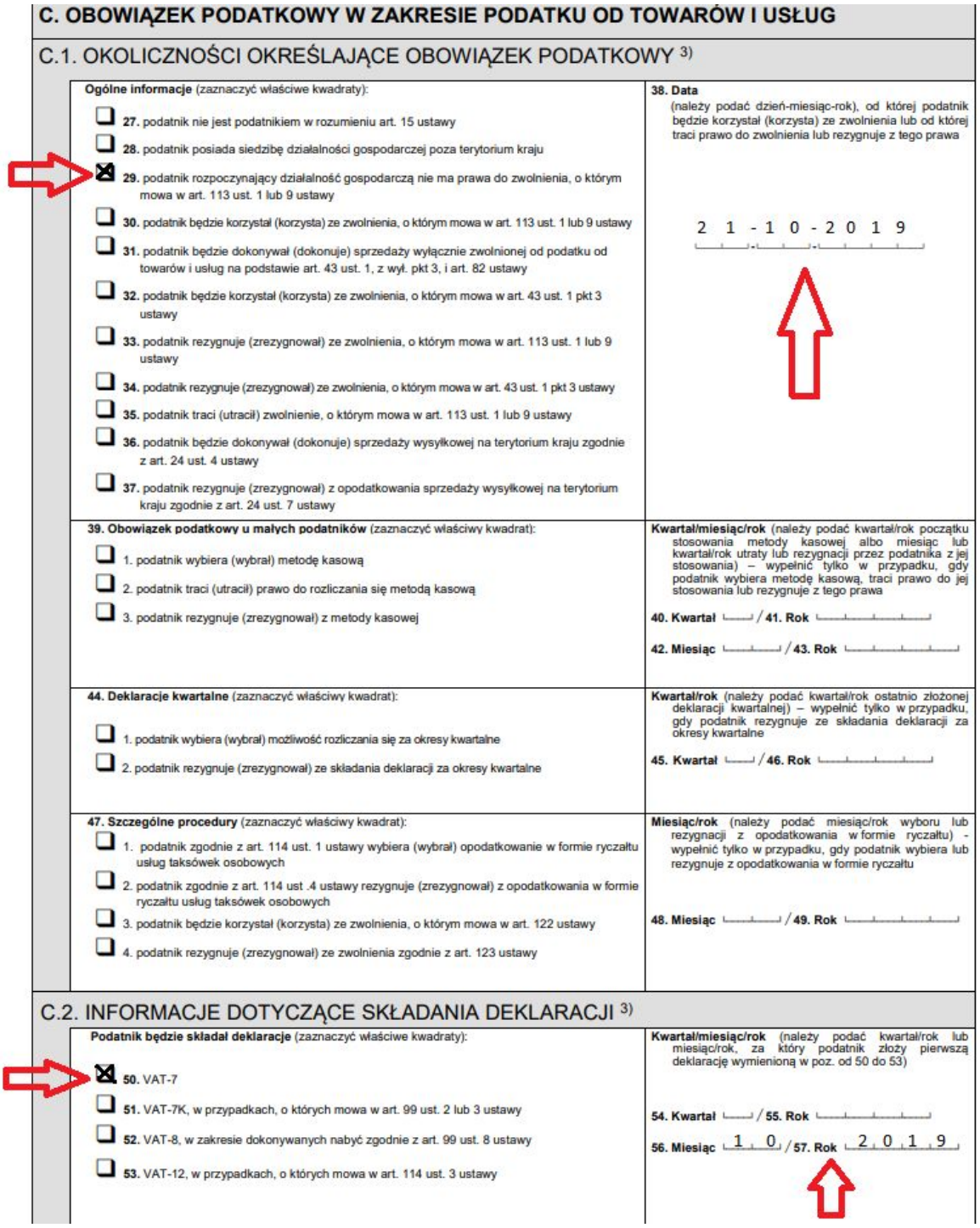

C. OBOWIĄZEK PODATKOWY W ZAKRESIE PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG

C.1. OKOLICZNOŚCI OKREŚLAJĄCE OBOWIĄZEK PODATKOWY 3)

Ogólne informacje (zaznaczyć właściwe kwadraty):

- ☐ **27.** podatnik nie jest podatnikiem w rozumieniu art. 15 ustawy
- ☐ **28.** podatnik posiada siedzibę działalności gospodarczej poza terytorium kraju
- ☒ **29.** podatnik rozpoczynający działalność gospodarczą nie ma prawa do zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy
- ☐ **30.** podatnik będzie korzystał (korzysta) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy
- ☐ **31.** podatnik będzie dokonywał (dokonuje) sprzedaży wyłącznie zwolnionej od podatku od towarów i usług na podstawie art. 43 ust. 1, z wył. pkt 3, i art. 82 ustawy
- ☐ **32.** podatnik będzie korzystał (korzysta) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy
- ☐ **33.** podatnik rezygnuje (zrezygnował) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy
- ☐ **34.** podatnik rezygnuje (zrezygnował) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy
- ☐ **35.** podatnik traci (utracił) zwolnienie, o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy
- ☐ **36.** podatnik będzie dokonywał (dokonuje) sprzedaży wysyłkowej na terytorium kraju zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy
- ☐ **37.** podatnik rezygnuje (zrezygnował) z opodatkowania sprzedaży wysyłkowej na terytorium kraju zgodnie z art. 24 ust. 7 ustawy

38. Data
(należy podać dzień-miesiąc-rok), od której podatnik będzie korzystał (korzysta) ze zwolnienia lub od której traci prawo do zwolnienia lub rezygnuje z tego prawa

2 1 - 1 0 - 2 0 1 9

39. Obowiązek podatkowy u małych podatników (zaznaczyć właściwy kwadrat):

- ☐ 1. podatnik wybiera (wybrał) metodę kasową
- ☐ 2. podatnik traci (utracił) prawo do rozliczania się metodą kasową
- ☐ 3. podatnik rezygnuje (zrezygnował) z metody kasowej

Kwartał/miesiąc/rok (należy podać kwartał/rok początku stosowania metody kasowej albo miesiąc lub kwartał/rok utraty lub rezygnacji przez podatnika z jej stosowania) – wypełnić tylko w przypadku, gdy podatnik wybiera metodę kasową, traci prawo do jej stosowania lub rezygnuje z tego prawa

40. Kwartał ____ / **41. Rok** ____

42. Miesiąc ____ / **43. Rok** ____

44. Deklaracje kwartalne (zaznaczyć właściwy kwadrat):

- ☐ 1. podatnik wybiera (wybrał) możliwość rozliczania się za okresy kwartalne
- ☐ 2. podatnik rezygnuje (zrezygnował) ze składania deklaracji za okresy kwartalne

Kwartał/rok (należy podać kwartał/rok ostatnio złożonej deklaracji kwartalnej) – wypełnić tylko w przypadku, gdy podatnik rezygnuje ze składania deklaracji za okresy kwartalne

45. Kwartał ____ / **46. Rok** ____

47. Szczególne procedury (zaznaczyć właściwy kwadrat):

- ☐ 1. podatnik zgodnie z art. 114 ust. 1 ustawy wybiera (wybrał) opodatkowanie w formie ryczałtu usług taksówek osobowych
- ☐ 2. podatnik zgodnie z art. 114 ust .4 ustawy rezygnuje (zrezygnował) z opodatkowania w formie ryczałtu usług taksówek osobowych
- ☐ 3. podatnik będzie korzystał (korzysta) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 122 ustawy
- ☐ 4. podatnik rezygnuje (zrezygnował) ze zwolnienia zgodnie z art. 123 ustawy

Miesiąc/rok (należy podać miesiąc/rok wyboru lub rezygnacji z opodatkowania w formie ryczałtu) - wypełnić tylko w przypadku, gdy podatnik wybiera lub rezygnuje z opodatkowania w formie ryczałtu

48. Miesiąc ____ / **49. Rok** ____

C.2. INFORMACJE DOTYCZĄCE SKŁADANIA DEKLARACJI 3)

Podatnik będzie składał deklaracje (zaznaczyć właściwe kwadraty):

- ☒ **50.** VAT-7
- ☐ **51.** VAT-7K, w przypadkach, o których mowa w art. 99 ust. 2 lub 3 ustawy
- ☐ **52.** VAT-8, w zakresie dokonywanych nabyć zgodnie z art. 99 ust. 8 ustawy
- ☐ **53.** VAT-12, w przypadkach, o których mowa w art. 114 ust. 3 ustawy

Kwartał/miesiąc/rok (należy podać kwartał/rok lub miesiąc/rok, za który podatnik złoży pierwszą deklarację wymienioną w poz. od 50 do 53)

54. Kwartał ____ / **55. Rok** ____

56. Miesiąc 1 0 / **57. Rok** 2 0 1 9

Przykład 4

Przedsiębiorca rozpoczął działalność 01.01.2019 r. i korzysta ze zwolnienia podmiotowego z VAT. W październiku 2019 r. przewiduje, że obrót opodatkowany przekroczy wartość 200.000 zł (02.10.2019 r. przekroczy limit), w związku z czym w tym miesiącu (przed dniem utraty prawa do zwolnienia)

powinien zarejestrować się jako czynny podatnik VAT. Wypełnia więc w sposób następujący część C deklaracji VAT-R:

C. OBOWIĄZEK PODATKOWY W ZAKRESIE PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG

C.1. OKOLICZNOŚCI OKREŚLAJĄCE OBOWIĄZEK PODATKOWY 3)

Ogólne informacje (zaznaczyć właściwe kwadraty):

- ☐ **27.** podatnik nie jest podatnikiem w rozumieniu art. 15 ustawy
- ☐ **28.** podatnik posiada siedzibę działalności gospodarczej poza terytorium kraju
- ☐ **29.** podatnik rozpoczynający działalność gospodarczą nie ma prawa do zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy
- ☐ **30.** podatnik będzie korzystał (korzysta) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy
- ☐ **31.** podatnik będzie dokonywał (dokonuje) sprzedaży wyłącznie zwolnionej od podatku od towarów i usług na podstawie art. 43 ust. 1, z wył. pkt 3, i art. 82 ustawy
- ☐ **32.** podatnik będzie korzystał (korzysta) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy
- ☐ **33.** podatnik rezygnuje (zrezygnował) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy
- ☐ **34.** podatnik rezygnuje (zrezygnował) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy
- ☒ **35.** podatnik traci (utracił) zwolnienie, o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy
- ☐ **36.** podatnik będzie dokonywał (dokonuje) sprzedaży wysyłkowej na terytorium kraju zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy
- ☐ **37.** podatnik rezygnuje (zrezygnował) z opodatkowania sprzedaży wysyłkowej na terytorium kraju zgodnie z art. 24 ust. 7 ustawy

38. Data (należy podać dzień-miesiąc-rok), od której podatnik będzie korzystał (korzysta) ze zwolnienia lub od której traci prawo do zwolnienia lub rezygnuje z tego prawa: 01-10-2019

39. Obowiązek podatkowy u małych podatników (zaznaczyć właściwy kwadrat):

- ☐ 1. podatnik wybiera (wybrał) metodę kasową
- ☐ 2. podatnik traci (utracił) prawo do rozliczania się metodą kasową
- ☐ 3. podatnik rezygnuje (zrezygnował) z metody kasowej

Kwartał/miesiąc/rok (należy podać kwartał/rok początku stosowania metody kasowej albo miesiąc lub kwartał/rok utraty lub rezygnacji przez podatnika z jej stosowania) – wypełnić tylko w przypadku, gdy podatnik wybiera metodę kasową, traci prawo do jej stosowania lub rezygnuje z tego prawa

40. Kwartał ____ / **41. Rok** ____

42. Miesiąc ____ / **43. Rok** ____

44. Deklaracje kwartalne (zaznaczyć właściwy kwadrat):

- ☐ 1. podatnik wybiera (wybrał) możliwość rozliczania się za okresy kwartalne
- ☐ 2. podatnik rezygnuje (zrezygnował) ze składania deklaracji za okresy kwartalne

Kwartał/rok (należy podać kwartał/rok ostatnio złożonej deklaracji kwartalnej) – wypełnić tylko w przypadku, gdy podatnik rezygnuje ze składania deklaracji za okresy kwartalne

45. Kwartał ____ / **46. Rok** ____

47. Szczególne procedury (zaznaczyć właściwy kwadrat):

- ☐ 1. podatnik zgodnie z art. 114 ust. 1 ustawy wybiera (wybrał) opodatkowanie w formie ryczałtu usług taksówek osobowych
- ☐ 2. podatnik zgodnie z art. 114 ust .4 ustawy rezygnuje (zrezygnował) z opodatkowania w formie ryczałtu usług taksówek osobowych
- ☐ 3. podatnik będzie korzystał (korzysta) ze zwolnienia, o którym mowa w art. 122 ustawy
- ☐ 4. podatnik rezygnuje (zrezygnował) ze zwolnienia zgodnie z art. 123 ustawy

Miesiąc/rok (należy podać miesiąc/rok wyboru lub rezygnacji z opodatkowania w formie ryczałtu) - wypełnić tylko w przypadku, gdy podatnik wybiera lub rezygnuje z opodatkowania w formie ryczałtu

48. Miesiąc ____ / **49. Rok** ____

C.2. INFORMACJE DOTYCZĄCE SKŁADANIA DEKLARACJI 3)

Podatnik będzie składał deklaracje (zaznaczyć właściwe kwadraty):

- ☒ **50.** VAT-7
- ☐ **51.** VAT-7K, w przypadkach, o których mowa w art. 99 ust. 2 lub 3 ustawy
- ☐ **52.** VAT-8, w zakresie dokonywanych nabyć zgodnie z art. 99 ust. 8 ustawy
- ☐ **53.** VAT-12, w przypadkach, o których mowa w art. 114 ust. 3 ustawy

Kwartał/miesiąc/rok (należy podać kwartał/rok lub miesiąc/rok, za który podatnik złoży pierwszą deklarację wymienioną w poz. od 50 do 53)

54. Kwartał ____ / **55. Rok** ____

56. Miesiąc 10 / **57. Rok** 2019

W części C formularza VAT-R poza wskazanymi polami znajdują się jeszcze informacje dotyczące wykonywania transakcji wewnątrzwspólnotowych. Część tą wypełnia jedynie podatnik rejestrujący się do VAT UE lub dokonujący aktualizacji

danych w tym zakresie, zaznaczając odpowiednie pola, zgodnie z opisami zawartymi w formularzu.

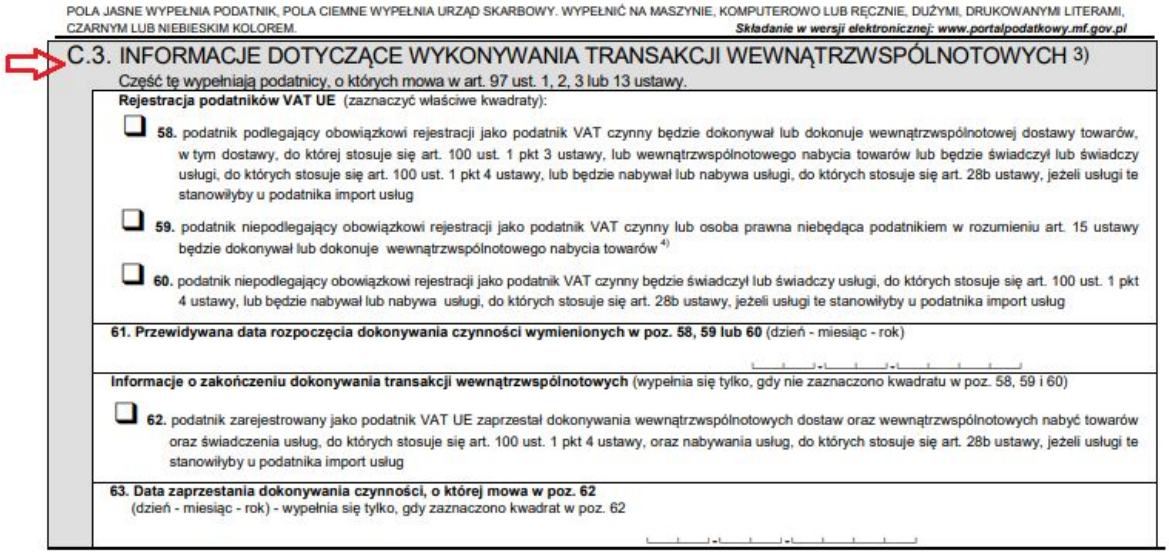

POLA JASNE WYPEŁNIA PODATNIK, POLA CIEMNE WYPEŁNIA URZĄD SKARBOWY. WYPEŁNIĆ NA MASZYNIE, KOMPUTEROWO LUB RĘCZNIE, DUŻYMI, DRUKOWANYMI LITERAMI, CZARNYM LUB NIEBIESKIM KOLOREM. *Składanie w wersji elektronicznej: www.portalpodatkowy.mf.gov.pl*

C.3. INFORMACJE DOTYCZĄCE WYKONYWANIA TRANSAKCJI WEWNĄTRZWSPÓLNOTOWYCH 3)

Część tę wypełniają podatnicy, o których mowa w art. 97 ust. 1, 2, 3 lub 13 ustawy.

Rejestracja podatników VAT UE (zaznaczyć właściwe kwadraty):

☐ **58.** podatnik podlegający obowiązkowi rejestracji jako podatnik VAT czynny będzie dokonywał lub dokonuje wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, w tym dostawy, do której stosuje się art. 100 ust. 1 pkt 3 ustawy, lub wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub będzie świadczył lub świadczy usługi, do których stosuje się art. 100 ust. 1 pkt 4 ustawy, lub będzie nabywał lub nabywa usługi, do których stosuje się art. 28b ustawy, jeżeli usługi te stanowiłyby u podatnika import usług

☐ **59.** podatnik niepodlegający obowiązkowi rejestracji jako podatnik VAT czynny lub osoba prawna niebędąca podatnikiem w rozumieniu art. 15 ustawy będzie dokonywał lub dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów 4)

☐ **60.** podatnik niepodlegający obowiązkowi rejestracji jako podatnik VAT czynny będzie świadczył lub świadczy usługi, do których stosuje się art. 100 ust. 1 pkt 4 ustawy, lub będzie nabywał lub nabywa usługi, do których stosuje się art. 28b ustawy, jeżeli usługi te stanowiłyby u podatnika import usług

61. Przewidywana data rozpoczęcia dokonywania czynności wymienionych w poz. 58, 59 lub 60 (dzień - miesiąc - rok)

Informacje o zakończeniu dokonywania transakcji wewnątrzwspólnotowych (wypełnia się tylko, gdy nie zaznaczono kwadratu w poz. 58, 59 i 60)

☐ **62.** podatnik zarejestrowany jako podatnik VAT UE zaprzestał dokonywania wewnątrzwspólnotowych dostaw oraz wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów oraz świadczenia usług, do których stosuje się art. 100 ust. 1 pkt 4 ustawy, oraz nabywania usług, do których stosuje się art. 28b ustawy, jeżeli usługi te stanowiłyby u podatnika import usług

63. Data zaprzestania dokonywania czynności, o której mowa w poz. 62
(dzień - miesiąc - rok) - wypełnia się tylko, gdy zaznaczono kwadrat w poz. 62

krok 5

Część D formularza to wniosek o potwierdzenie zarejestrowania podmiotu jako podatnika VAT. Zgodnie bowiem z art. 96 ust. 4 ustawy o VAT naczelnik urzędu skarbowego po weryfikacji danych podanych w zgłoszeniu rejestracyjnym rejestruje podatnika jako ,,podatnika VAT czynnego", a w przypadku podatników, o których mowa w ust. 3 - jako ,,podatnika VAT zwolnionego" i na wniosek podatnika potwierdza to zarejestrowanie.

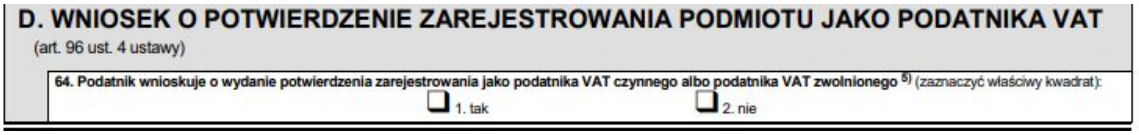

D. WNIOSEK O POTWIERDZENIE ZAREJESTROWANIA PODMIOTU JAKO PODATNIKA VAT
(art. 96 ust. 4 ustawy)

64. Podatnik wnioskuje o wydanie potwierdzenia zarejestrowania jako podatnika VAT czynnego albo podatnika VAT zwolnionego 5) (zaznaczyć właściwy kwadrat):
☐ 1. tak ☐ 2. nie

krok 6

Kolejnym i zarazem również ostatnim etapem rejestracji/ zgłoszenia aktualizacji w VAT-R jest potwierdzenie danych danych wprowadzonych do formularza przez podatnika lub osobę reprezentującą podatnika.

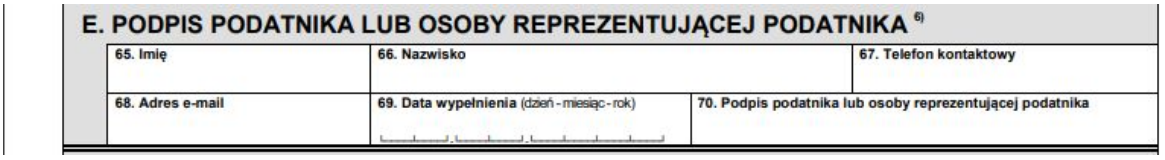

E. PODPIS PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA [6]		
65. Imię	66. Nazwisko	67. Telefon kontaktowy
68. Adres e-mail	69. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok)	70. Podpis podatnika lub osoby reprezentującej podatnika

Ostatnia część F przeznaczona jest do adnotacji dla urzędu skarbowego.

9. Rejestracja firmy krok po kroku

JEDNOOSOBOWA DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZA (SAMOZATRUDNIENIE)

Chcąc rozpocząć prowadzenie jednoosobowej działalności gospodarczej lub świadczyć usługi w ramach samozatrudnienia musisz wystąpić z wnioskiem o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej czyli inaczej ujmując musisz zarejestrować swoją działalność. Obowiązek ten nie dotyczy Cię oczywiście jeżeli jesteś uprawniony /a do prowadzenia działalności nierejestrowanej. Zanim wypełnisz i złożysz wniosek warto abyś wiedział/a jakie są poszczególne etapy i na co zwrócić szczególną uwagę. Przede wszystkim przed rejestracją firmy musisz wiedzieć jaka będzie jej nazwa, siedziba, forma opodatkowania, jaki charakter będzie mieć prowadzona działalność, od kiedy zacznie funkcjonować. Warto także przed dokonaniem rejestracji założyć Profil Zaufany dzięki któremu możliwe będzie złożenie i potwierdzenie wniosku o wpis do CEIDG online.

We wniosku CEIDG-1 musisz podać:

- dane (imię, nazwisko, PESEL itd.)
- adres zamieszkania oraz adresy związane z zakładaną działalnością
- nazwę firmy
- kody PKD związane z zakładaną działalnością
- liczbę zatrudnianych pracowników
- dane dotyczące ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego
- formę opłacania podatku dochodowego od osób fizycznych
- adres przechowywania dokumentacji rachunkowej wnioskodawcy
- informacje o rachunkach bankowych
- informację o ewentualnym pełnomocnictwie

Etapy rejestracji firmy:

KROK 1

Wybór sposobu składania wniosku - wniosek o wpis do CEIDG można wypełnić i złożyć na klika sposobów. Tak naprawdę tylko Ty decydujesz o tym, który będzie dla Ciebie najbardziej korzystny. W niektórych wariantach potrzebujesz jednak dodatkowych narzędzi ale o tym dokładnie poniżej.

1. **Składanie wniosku przez stronę internetową CEIDG** - jest to niewątpliwie najwygodniejszy, chociażby pod kątem czasowym i logistycznym, sposób na złożenie wniosku, jednak wymaga posiadania pewnych narzędzi. Aby złożyć wniosek w taki sposób musisz zarejestrować się bowiem na stronie internetowej CEIDG, wypełnić formularz i podpisać go elektronicznie za pomocą bankowości internetowej, Profilem Zaufanym lub podpisem elektronicznym. Dużą zaletą jest również fakt, że wniosek możesz wypełnić samodzielnie uzupełniając pola formularza albo korzystając z pomocy tzw. kreatora. W tym przypadku, przewodnik jak również pytania pomocnicze ułatwią Ci uzupełnianie kolejnych pozycji. Jeżeli zamierzasz być podatnikiem podatku VAT do wniosku CEIDG-1 składanego online możesz dołączyć zgłoszenie rejestracyjne lub aktualizacyjne VAT-R. Wniosek i zgłoszenie VAT-R podpisz kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub Profilem Zaufanym. Wniosek online możesz złożyć także poprzez bankowość internetową wybranych banków. Musisz jednak mieć na uwadze, że za pośrednictwem banku zarejestrujesz jedynie firmę. Pozostałe formalności, takie jak rejestracja w ZUS lub rejestracja jako podatnik VAT musisz załatwić już w urzędzie.
2. **Wypełnienie wniosku online i osobiste złożenie go w urzędzie** - aby wypełnić elektronicznie wniosek możesz gotowy formularz wyszukać w internecie w wersji do edycji lub takowy wypełnić bezpośrednio na stronie internetowej CEIDG - przy czym nie jest konieczna rejestracja (możesz go wypełnić anonimowo). Po wypełnieniu wniosku na stronie CEIDG nie musisz go

drukować. Wystarczy, że zapamiętasz kod (numer wniosku), który pojawi się po wypełnieniu na stronie CEIDG. Z tym kodem musisz następnie udać się do urzędu. Urzędnik odnajdzie Twój wniosek w CEIDG po kodzie wniosku, wydrukuje, poda Ci do podpisania i potwierdzi w systemie. Pamiętaj, że wskazana we wniosku data rozpoczęcia działalności nie może być wcześniejsza niż dzień, w którym podpiszesz wniosek w urzędzie. W przypadku wniosku, który wypełniasz z gotowego wzoru do edycji z internetu musisz go wydrukować i następnie potwierdzić w urzędzie składając podpis w obecności pracownika urzędu.

3. **Składanie wniosku przez telefon** - jeżeli nie wiesz jak wypełnić formularz i potrzebujesz pomocy możesz skontaktować się z infolinią Centrum Pomocy. Wówczas wspólnie z konsultantem wypełniasz wniosek, który następnie osobiście musisz potwierdzić w urzędzie. W tym przypadku również nie musisz drukować samodzielnie wniosku - zrobi to urzędnik w placówce, w której będziesz potwierdzać wniosek. Do tego celu potrzebujesz przedstawić pracownikowi urzędu kod (numer wniosku) jaki został wysłany do Ciebie przez konsultanta po rozmowie telefonicznej.

4. **Składanie wniosku osobiście** - wniosek możesz złożyć także w formie papierowej w urzędzie, gdzie na miejscu otrzymasz odpowiedni formularz. Jeśli chcesz wypełnić go wcześniej, możesz go pobrać ze strony CEIDG, wydrukować, podpisać własnoręcznie i zanieść do dowolnego urzędu celem potwierdzenia.

Przy składaniu wniosku w urzędzie musisz mieć przy sobie dowód osobisty lub inny dokument potwierdzający tożsamość.

Wniosek o wpis do CEIDG może również złożyć pełnomocnik ustanowiony na zasadach ogólnych.

5. **Składanie wniosku poprzez wysyłkę listem** - ostatnią z możliwości wypełnienie wniosku w wersji papierowej a następnie przesłanie jej do urzędu. Abyś mógł/a jednak z tej możliwości skorzystać wniosek musi być przed wysyłką własnoręcznie przez Ciebie podpisany, a podpis musi być potwierdzony przez notariusza.

KROK 2

Weryfikacja złożonego wniosku przez urząd - złożony przez Ciebie wniosek zostanie zostanie zweryfikowany w urzędzie. Jeżeli był przesyłany online i okaże się niepoprawny, zostaniesz o tym powiadomiony poprzez system teleinformatyczny. Jeżeli zaś wniosek złożony był osobiście lub listem poleconym w wybranym urzędzie miasta lub gminy i okaże się niepoprawny, urząd wezwie Cię do skorygowania lub uzupełnienia wniosku, w terminie 7 dni roboczych.

KROK 3

Wpis do CEIDG - jeżeli wszystkie dane okażą się poprawne lub zostaną skorygowane wpis zostanie dokonany w CEIDG.

CEIDG w ramach idei "jednego okienka" prześle twoje dane do urzędu skarbowego, który nada twojej formie NIP oraz poinformuje GUS, ZUS (lub KRUS) o wpisie twojej firmy do CEIDG i o nadanym numerze NIP. W przypadku ZUS, w ciągu 7 dni od terminu rozpoczęcia działalności powinieneś zgłosić się do oddziału ZUS (jako ubezpieczony).

SPÓŁKA CYWILNA

Rozpoczęcie prowadzenia działalności w formie spółki cywilnej wymaga po pierwsze podpisania odpowiedniej umowy ze wspólnikami, w której określone zostaną m.in. cel gospodarczy, wysokość wkładów jak również zasady podziału zysków. Aby móc dokonać rejestracji firmy w formie spółki cywilnej konieczne jest uzyskanie numerów identyfikacyjnych NIP i REGON. Ponadto wszyscy wspólnicy spółki cywilnej muszą być zgłoszeni do CEIDG.

Etapy rejestracji firmy:

KROK 1

Złożenie wniosku o wpis spółki do rejestru REGON - złóż wniosek (na formularzu RG-OP) oraz dołącz informację o wspólnikach (na formularzu RG-SC) i umowę spółki cywilnej. Możesz to zrobić osobiście, listownie lub przez pełnomocnika. Wniosek należy złożyć do urzędu statystycznego znajdującego się w tym województwie co siedziba firmy lub oddział.

KROK 2

Uzyskanie numeru NIP dla spółki - po zawarciu umowy spółki u notariusza, ewentualnie po uzyskaniu numeru REGON należy uzyskać numer NIP dla spółki. W tym celu złóż zgłoszenie identyfikacyjne NIP-2 do urzędu skarbowego (na formularzu NIP-2) wraz z umową spółki cywilnej.

KROK 3

Aktualizacja danych - po nadaniu przez urząd numeru REGON oraz NIP konieczne jest złożenie wniosku o aktualizację danych wszystkich wspólników spółki cywilnej wpisanych do CEIDG.

SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ

Jeszcze innym zasadom rejestracji podlega spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, która może być utworzona przez jedną albo więcej osób w każdym celu, chyba że jest to niedopuszczalne przez przepisy prawa.

Etapy rejestracji firmy:

KROK 1

Złożenie wniosku o wpis spółki do KRS - wniosek o wpis spółki z o. o. musisz złożyć na urzędowym formularzu KRS-W3.

Składany formularz wniosku należy wypełnić w języku polskim, czytelnie, na maszynie, komputerowo lub ręcznie, wielkimi, drukowanymi literami. Do wniosku należy załączyć:

- druk KRS-WA - oddziały, terenowe jednostki organizacyjne
- druk KRS-WE - wspólnicy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością podlegający wpisowi do rejestru
- druk KRS-WH - sposób powstania podmiotu
- druk KRS-WK - organy podmiotu
- druk KRS-WL - prokurenci
- druk KRS-WM - przedmiot działalności
- umowę spółki
- oświadczenie zarządu o wniesieniu kapitału
- dokument o powołaniu członków organów spółki
- listę wspólników
- nazwiska, imiona i adresy członków zarządu
- nazwisko, imię albo firmę i siedzibę oraz adres jedynego wspólnika (jeśli występuje)
- dowody uiszczenia opłat
- listę obejmującą nazwisko i imię oraz adres do doręczeń albo firmę lub nazwę i siedzibę członków organów lub osób uprawnionych do powołania zarządu

Dokumenty, na podstawie których dokonuje się wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, składa się w oryginałach albo poświadczonych urzędowo odpisach lub wyciągach do sądu rejonowego (sądu gospodarczego) właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiotu, który ubiega się o wpis. Dokumenty takie, które są załączane do wniosku złożonego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, sporządzone w postaci elektronicznej, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym Profilem Zaufanym.

Spółkę z o. o. zarejestrować możesz również elektronicznie jeżeli umowa spółki została zawarta z wykorzystaniem wzorca w systemie teleinformatycznym.

Wówczas wniosek o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego składa się na formularzu udostępnionym w systemie teleinformatycznym dostępnym za pośrednictwem strony internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości. Zawarcie umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przy wykorzystaniu wzorca umowy wymaga wypełnienia formularza umowy udostępnionego w systemie teleinformatycznym i opatrzenia umowy kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym Profilem Zaufanym.

KROK 2

Zgłoszenie danych uzupełniających - po samej rejestracji spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym musisz zgłosić dane uzupełniające (np. numery rachunków bankowych, informacje o szczególnym statusie spółek, przewidywanej liczbie pracowników czy też miejsca prowadzenia działalności oraz szczegółowe dane kontaktowe) do:

- Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (w ciągu 7 dni od rozpoczęcia działalności)
- Głównego Urzędu Skarbowego i urzędu skarbowego (w ciągu 21 dni od rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym)

Zgłosisz to za pomocą formularza NIP-8.

SPÓŁKA JAWNA

Podobnie jak w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością rejestracja spółki jawnej wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym.

KROK 1

Złożenie wniosku o wpis spółki do KRS - wniosek o wpis spółki jawnej do Krajowego Rejestru Sądowego musisz złożyć na urzędowym formularzu KRS-W1 jeżeli składasz go w formie tradycyjnej lub na formularzu udostępnionym w systemie teleinformatycznym na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości jeżeli wniosek składany jest elektronicznie.

Składany formularz wniosku należy wypełnić w języku polskim, czytelnie, na maszynie, komputerowo lub ręcznie, wielkimi, drukowanymi literami. Do wniosku należy załączyć:

- formularz KRS-WB - wspólnicy spółki jawnej
- formularz KRS-WK - wspólnicy uprawnieni do reprezentowania spółki
- formularz KRS-WM - przedmiot działalności
- formularz KRS-WA - oddziały, terenowe jednostki organizacyjne – jeśli zostały utworzone przez spółkę
- formularz KRS-WL - prokurenci – jeśli zostali ustanowieni
- umowę spółki
- wykaz wspólników wraz z ich adresami (adresami do doręczeń)
- dowody uiszczenia opłat

KROK 2

Zgłoszenie danych uzupełniających - po samej rejestracji spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym musisz zgłosić dane uzupełniające (np. numery rachunków bankowych, informacje o szczególnym statusie spółek, przewidywanej liczbie pracowników czy też miejsca prowadzenia działalności oraz szczegółowe dane kontaktowe) do:

- Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (w ciągu 7 dni od rozpoczęcia działalności)
- Głównego Urzędu Skarbowego i urzędu skarbowego (w ciągu 21 dni od rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym)

Zgłosisz to za pomocą formularza NIP-8.

SPÓŁKA PARTNERSKA

rejestracja spółki partnerskiej także wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym.

KROK 1

Złożenie wniosku o wpis spółki do KRS - składając wniosek tradycyjnie musisz go wypełnić na urzędowym formularzu KRS - W1, zaś do złożenia wniosku elektronicznie należy skorzystać z Portalu Dostępowo-Informacyjnego (PDI).
Składany formularz wniosku należy wypełnić w języku polskim, czytelnie, na maszynie, komputerowo lub ręcznie, wielkimi, drukowanymi literami. Do wniosku należy załączyć:

- druk KRS-WA - oddziały, terenowe jednostki organizacyjne
- druk KRS-WH - sposób powstania podmiotu
- druk KRS-WD - partnerzy
- druk KRS-WK - organy podmiotu / wspólnicy uprawnieni do reprezentowania spółki
- druk KRS-WL - prokurenci
- druk KRS-WM - przedmiot działalności
- umowę spółki
- dokument o powołaniu członków zarządu spółki (jeżeli został powołany zarząd)
- wykaz partnerów wraz z ich adresami (adresami dla doręczeń)
- dowody uiszczenia opłat

Dokumenty, na podstawie których dokonuje się wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, składa się w oryginałach albo poświadczonych urzędowo odpisach lub wyciągach.
Dokumenty należy złożyć do sądu rejonowego (sądu gospodarczego) właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiotu, który ubiega się o wpis.

KROK 2

Zgłoszenie danych uzupełniających - po samej rejestracji spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym musisz zgłosić dane uzupełniające (np. numery rachunków bankowych, informacje o szczególnym statusie spółek, przewidywanej liczbie

pracowników czy też miejsca prowadzenia działalności oraz szczegółowe dane kontaktowe) do:

- Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (w ciągu 7 dni od rozpoczęcia działalności)
- Głównego Urzędu Skarbowego i urzędu skarbowego (w ciągu 21 dni od rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym)

Zgłosisz to za pomocą formularza NIP-8.

SPÓŁKA KOMANDYTOWA

Rejestracja spółki komandytowej także wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym.

KROK 1

Złożenie wniosku o wpis spółki do KRS - składając wniosek tradycyjnie musisz go wypełnić na urzędowym formularzu KRS - W1, zaś do złożenia wniosku elektronicznie należy skorzystać z formularza udostępnionego w systemie teleinformatycznym na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości. Składany formularz wniosku należy wypełnić w języku polskim, czytelnie, na maszynie, komputerowo lub ręcznie, wielkimi, drukowanymi literami. Do wniosku należy załączyć:

- druk KRS-WA - oddziały, terenowe jednostki organizacyjne
- druk KRS-WH - sposób powstania podmiotu
- druk KRS-WC - wspólnicy spółki komandytowej
- druk KRS-WK - organy podmiotu / wspólnicy uprawnieni do reprezentowania spółki
- druk KRS-WL - prokurenci
- druk KRS-WM - przedmiot działalności
- umowę spółki
- wykaz komplementariuszy i komandytariuszy wraz z ich adresami (adresami dla doręczeń)
- dowody uiszczenia opłat

Dokumenty należy złożyć w sądzie rejonowym, właściwym dla siedziby spółki.

KROK 2

Zgłoszenie danych uzupełniających - po samej rejestracji spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym musisz zgłosić dane uzupełniające (np. numery rachunków bankowych, informacje o szczególnym statusie spółek, przewidywanej liczbie pracowników czy też miejsca prowadzenia działalności oraz szczegółowe dane kontaktowe) do:

- Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (w ciągu 7 dni od rozpoczęcia działalności)
- Głównego Urzędu Skarbowego i urzędu skarbowego (w ciągu 21 dni od rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym)

Zgłosisz to za pomocą formularza NIP-8.

SPÓŁKA KOMANDYTOWO-AKCYJNA

Spółka komandytowo-akcyjna również jest formą działalności, której zgłoszenie rejestracyjne wymaga wpisania do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym.

KROK 1

Złożenie wniosku o wpis spółki do KRS - składając wniosek tradycyjnie musisz go wypełnić na urzędowym formularzu KRS - W2, zaś do złożenia wniosku elektronicznie należy skorzystać z Portalu Dostępowo-Informacyjnego (PDI).
Składany formularz wniosku należy wypełnić w języku polskim, czytelnie, na maszynie, komputerowo lub ręcznie, wielkimi, drukowanymi literami. Do wniosku należy załączyć:

- druk KRS-WA - oddziały, terenowe jednostki organizacyjne
- druk KRS-WH - sposób powstania podmiotu

- druk KRS-WB - komplementariusze spółki komandytowo-akcyjnej
- druk KRS-WG - emisje akcji
- druk KRS-WK - organy podmiotu / wspólnicy uprawnieni do reprezentowania spółki
- druk KRS-WL - prokurenci
- druk KRS-WM - przedmiot działalności
- statut spółki
- oświadczenie zarządu o wniesieniu kapitału
- dokument o powołaniu członków organów spółki
- dowody uiszczenia opłat

Dokumenty, na podstawie których dokonuje się wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, składa się w oryginałach albo poświadczonych urzędowo odpisach lub wyciągach.
Dokumenty należy złożyć do sądu rejonowego (sądu gospodarczego) właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiotu, który ubiega się o wpis.

KROK 2

Zgłoszenie danych uzupełniających - po samej rejestracji spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym musisz zgłosić dane uzupełniające (np. numery rachunków bankowych, informacje o szczególnym statusie spółek, przewidywanej liczbie pracowników czy też miejsca prowadzenia działalności oraz szczegółowe dane kontaktowe) do:

- Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (w ciągu 7 dni od rozpoczęcia działalności)
- Głównego Urzędu Skarbowego i urzędu skarbowego (w ciągu 21 dni od rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym)

Zgłosisz to za pomocą formularza NIP-8.

SPÓŁKA AKCYJNA

Spółkę akcyjną zawiązać może zarówno jedna jak i więcej osób. Podobnie jak w przypadku pozostałych wcześniej omówionych spółek także i w rejestracji tej konieczne jest złożenie wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym.

KROK 1

Złożenie wniosku o wpis spółki do KRS - składając wniosek tradycyjnie musisz go wypełnić na urzędowym formularzu KRS - W4, zaś do złożenia wniosku elektronicznie należy skorzystać z Portalu Dostępowo-Informacyjnego (PDI).
Składany formularz wniosku należy wypełnić w języku polskim, czytelnie, na maszynie, komputerowo lub ręcznie, wielkimi, drukowanymi literami. Do wniosku należy załączyć:

- druk KRS-WA - oddziały, terenowe jednostki organizacyjne
- druk KRS-WH - sposób powstania podmiotu
- druk KRS-WG - emisje akcji
- druk KRS-WK - organy podmiotu
- druk KRS-WL - prokurenci
- druk KRS-WM - przedmiot działalności
- statut spółki oraz akt notarialny obejmujący zawiązanie spółki akcyjnej i oświadczenia o objęciu akcji
- potwierdzony przez bank lub firmę inwestycyjną dowód wpłaty na akcje, dokonanej na rachunek spółki w organizacji; w przypadku gdy statut przewiduje pokrycie kapitału zakładowego wkładami niepieniężnymi po dokonaniu rejestracji, należy dołączyć oświadczenie wszystkich członków zarządu, że wniesienie tych wkładów do spółki jest zapewnione zgodnie z

postanowieniami statutu przed upływem terminu określonego w art. 309 § 3 (tj. nie później niż przed upływem roku po zarejestrowaniu spółki)

- oświadczenie wszystkich członków zarządu o wniesieniu wymaganych statutem wpłat na akcje oraz wkładów niepieniężnych
- dokument o powołaniu członków organów spółki
- w przypadku jednoosobowej spółki akcyjnej – adres jedynego akcjonariusza
- zezwolenie lub dowód zatwierdzenia statutu przez właściwy organ władzy publicznej, jeżeli są one wymagane do powstania spółki
- jeżeli statut spółki przewiduje minimalna lub maksymalną wysokość kapitału zakładowego - oświadczenie zarządu o wysokości objętego kapitału zakładowego (w formie aktu notarialnego)
- dowody uiszczenia opłat
- listę obejmującą nazwisko i imię oraz adres do doręczeń albo firmę lub nazwę i siedzibę członków organów lub osób uprawnionych do powołania zarządu

Dokumenty, na podstawie których dokonuje się wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, składa się w oryginałach albo poświadczonych urzędowo odpisach lub wyciągach.
Dokumenty należy złożyć do sądu rejonowego (sądu gospodarczego) właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiotu, który ubiega się o wpis.

KROK 2

Zgłoszenie danych uzupełniających - po samej rejestracji spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym musisz zgłosić dane uzupełniające (np. numery rachunków bankowych, informacje o szczególnym statusie spółek, przewidywanej liczbie pracowników czy też miejsca prowadzenia działalności oraz szczegółowe dane kontaktowe) do:

- Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (w ciągu 7 dni od rozpoczęcia działalności)

- Głównego Urzędu Skarbowego i urzędu skarbowego (w ciągu 21 dni od rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym)

Zgłosisz to za pomocą formularza NIP-8.

Źródło:

1.https://www.biznes.gov.pl/pl/firma/zakladanie-firmy/chce-zalozyc-firme-jednoosobowa-samozatrudnienie/gdzie-zarejestrowac-firme-i-co-powinienes-zrobic-po-rejestracji

2.https://www.biznes.gov.pl/pl/firma/zakladanie-firmy/chce-zalozyc-firme-jednoosobowa-samozatrudnienie/gdzie-zarejestrowac-firme-i-co-powinienes-zrobic-po-rejestracji/gdzie-zarejestrowac-firme

10. Rozliczanie VAT kasowo

Czym jest metoda kasowa w VAT ?

Metoda kasowa w VAT jest pewnego rodzaju uproszczeniem w rozliczaniu podatku od towarów i usług, które polega na tym, że podatnik może rozliczyć (zapłacić) VAT dopiero w momencie, gdy otrzyma zapłatę.

Zgodnie bowiem z art. 21 ust. 1 ustawy o VAT:
Mały podatnik może wybrać metodę rozliczeń polegającą na tym, że obowiązek podatkowy w odniesieniu do dokonywanych przez niego dostaw towarów i świadczenia usług powstaje:

1) *z dniem otrzymania całości lub części zapłaty – w przypadku dokonania dostawy towarów lub świadczenia usług na rzecz podatnika, o którym mowa w art. 15 podatnicy podatku od towarów i usług, zakres działalności gospodarczej, zarejestrowanego jako podatnik VAT czynny,*
2) *z dniem otrzymania całości lub części zapłaty, nie później niż 180. dnia, licząc od dnia wydania towaru lub wykonania usługi – w przypadku dokonania dostawy towarów lub świadczenia usług na rzecz podmiotu innego niż wymieniony w pkt 1*

– po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego w terminie do końca miesiąca poprzedzającego okres, za który będzie stosował tę metodę, zwaną dalej „metodą kasową"; otrzymanie zapłaty w części powoduje powstanie obowiązku podatkowego w tej części.

! W przypadku transakcji zawieranych z zagranicznymi kontrahentami metoda kasowa nie ma zastosowania. W takim przypadku, niezależnie od korzystania z metody kasowej, obowiązek podatkowy powstaje na zasadach przewidzianych dla tego typu transakcji. Zgodnie bowiem z art. 21 ust. 6 przepis o możliwości korzystania z metody kasowej nie ma zastosowania do:

- dostawy i świadczenia usług, o których mowa w art. 8a ust. 1 i 3 ustawy o VAT
- dostawy towarów, o której mowa w art. 20 ust. 1-4 i art. 20a.

Dla kogo metoda kasowa w VAT ?

Z metody kasowej w VAT jak wskazuje przytoczony przeze mnie już powyżej art. 21 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług skorzystać mogą mali podatnicy.

Małym podatnik w świetle ustawy o VAT zgodnie z art. 2 ust. 25 jest podatnik:

a) u którego wartość sprzedaży (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 1.200.000 euro,

b) prowadzącego przedsiębiorstwo maklerskie, zarządzającego funduszami inwestycyjnymi, zarządzającego alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, będącego agentem, zleceniobiorcą lub inną osobą świadczącą usługi o podobnym charakterze, z wyjątkiem komisu – jeżeli kwota prowizji lub innych postaci wynagrodzenia za wykonane usługi (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 45 000 euro

- przy czym przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1.000 zł;

Metoda kasowa nie ma zastosowania dla niektórych rodzajów działalności, tj.:

- sprzedaży przy pomocy automatów
- świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą żetonów i kart telefonicznych
- otrzymania dotacji, subwencji i podobnych dopłat
- wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów
- importu usług.

Metoda kasowa w VAT- od kiedy podatnik może ją stosować ?

Metoda kasowa w VAT może być zastosowana przez podatnika od początku prowadzenia działalności gospodarczej przy założeniu, że spełnia warunki do wyboru tej metody tj.:

- ma status małego podatnika,
- nie prowadzi działalności, która jest wyłączona z możliwości zastosowania metody kasowej,
- dokona pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego (podatnik musi dokonać tego do końca miesiąca poprzedzającego okres, w którym zacznie rozliczać się kasowo (na formularzu VAT-R)).

Wybór metody kasowej zgłasza się na formularzu VAT-R w urzędzie skarbowym, właściwym ze względu na miejsce zamieszkania. Należy zaznaczyć w części C1 druku w pozycji 39 wybór metody kasowej, a także wskazać okres, od którego nastąpi rozliczanie według tej metody.

Zasady obowiązujące przy stosowaniu metody kasowej w VAT

- faktury wystawiane dla kontrahentów muszą być odpowiednio oznaczone. Obowiązkowe jest umieszczanie na nich adnotacji ,,metoda kasowa”,
- obowiązek zapłaty podatku VAT dla podatnika rozliczającego VAT kasowo powstaje dopiero w okresie, w którym podatnik otrzyma zapłatę,
- częściowa zapłata kwoty należnej przez kontrahenta oznacza obowiązek rozliczenia VAT częściowo (w przypadku częściowych wpłat jedna wystawiona przez podatnika faktura może być wykazana w kilku okresach rozliczeniowych),

Rozliczanie VAT metodą kasową - deklaracja

Podatnik, który wybrał metodę kasową w VAT, musi go rozliczać kwartalnie. Co trzy miesiące składa w tym celu w urzędzie skarbowym deklarację VAT na formularzu VAT-7K. Deklarację VAT-7K należy złożyć w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po kwartale, którego deklaracja dotyczy. Jeśli 25. dzień miesiąca przypada w dzień wolny od pracy, to termin złożenia deklaracji przesuwa się na najbliższy przypadający dzień roboczy.
Wyjątkowo mały podatnik, który wybrał metodę kasową rozlicza się miesięcznie wówczas, gdy zastosowanie wobec niego ma art. 99 ust. 3a ustawy o VAT:
Przepisów ust. 2 (mały podatnik stosujący metodę kwartalną) i 3 nie stosuje się do podatników:

1) rejestrowanych przez naczelnika urzędu skarbowego jako podatnicy VAT czynni – przez okres 12 miesięcy począwszy od miesiąca, w którym dokonana została rejestracja lub
2) którzy w danym kwartale lub w poprzedzających go 4 kwartałach dokonali dostawy towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy, chyba że łączna wartość tych dostaw bez kwoty podatku nie przekroczyła, w żadnym miesiącu z tych okresów, kwoty 50 000 zł.

Rezygnacja lub utrata prawa do rozliczania VAT metodą kasową

Mały podatnik może zrezygnować z rozliczania VAT metodą kasową. Może to jednak zrobić nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy, w trakcie których rozliczał się tą metodą, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do końca kwartału w którym stosował tę metodę. Wynika to z art. 21 ust. 3 ustawy o VAT.

Może wystąpić także sytuacja, w której podatnik utraci prawo do rozliczania podatku VAT metodą kasową. Ma to miejsce wówczas, gdy podatnik przekroczy kwotę określoną w art. 2 pkt. 25 ustawy o VAT (a więc odpowiednio dla

charakteru wykonywanej działalności 1 200 000 euro lub 45 000 euro). Utrata prawa do rozliczania VAT metodą kasową następuje w takiej sytuacji począwszy od rozliczenia za miesiąc następujący po kwartale, w którym przekroczył wskazaną kwotę.

11. Standard wynagrodzeń i rozliczeniowych do ZUS

1. Wysyłka maila do klienta z prośbą o podanie danych o nieobecnościach u pracowników- na początku miesiąca jeśli klient płaci do 10 tego dnia następnego miesiąca. Jeśli klient płaci do ostatniego dnia miesiąca - wysyłamy maila w ostatnim dniu roboczym danego miesiąca o 7 rano.
2. Weryfikacja zwolnień w PUE ZUS (w tym właściciela, wspólników).
3. Gratyfikant: Wprowadzenie do ewidencji czasu pracy nieobecności:

- https://www.insert.com.pl/dla_uzytkownikow/e-pomoc_techniczna/2183%2Cpodstawowe-pojecia-zwiazane-z-ewidencja-czasu-pracy-w-gratyfikancie-gt.html
- https://www.insert.com.pl/dla_uzytkownikow/e-pomoc_techniczna/2031%2cjak-dodac-urlop-i-uwzglednic-go-w-wyplacie-pracownika.html
- Jak dodać pracownikowi wynagrodzenie chorobowe do wypłaty?
- Jak zmienić dzień pracujący na dzień wolny?
- inne absencje: www.google.pl - wpisujemy to co chcemy dodać i szukam instrukcji z firmy INSERT
- JAK WPROWADZIĆ WYJŚCIA PRYWATNE DO GT?

Lista modułów: Ewidencja czasu pracy: Wybieramy pracownika: Klikamy prawym przyciskiem myszy: Wprowadź godziny przepracowane:

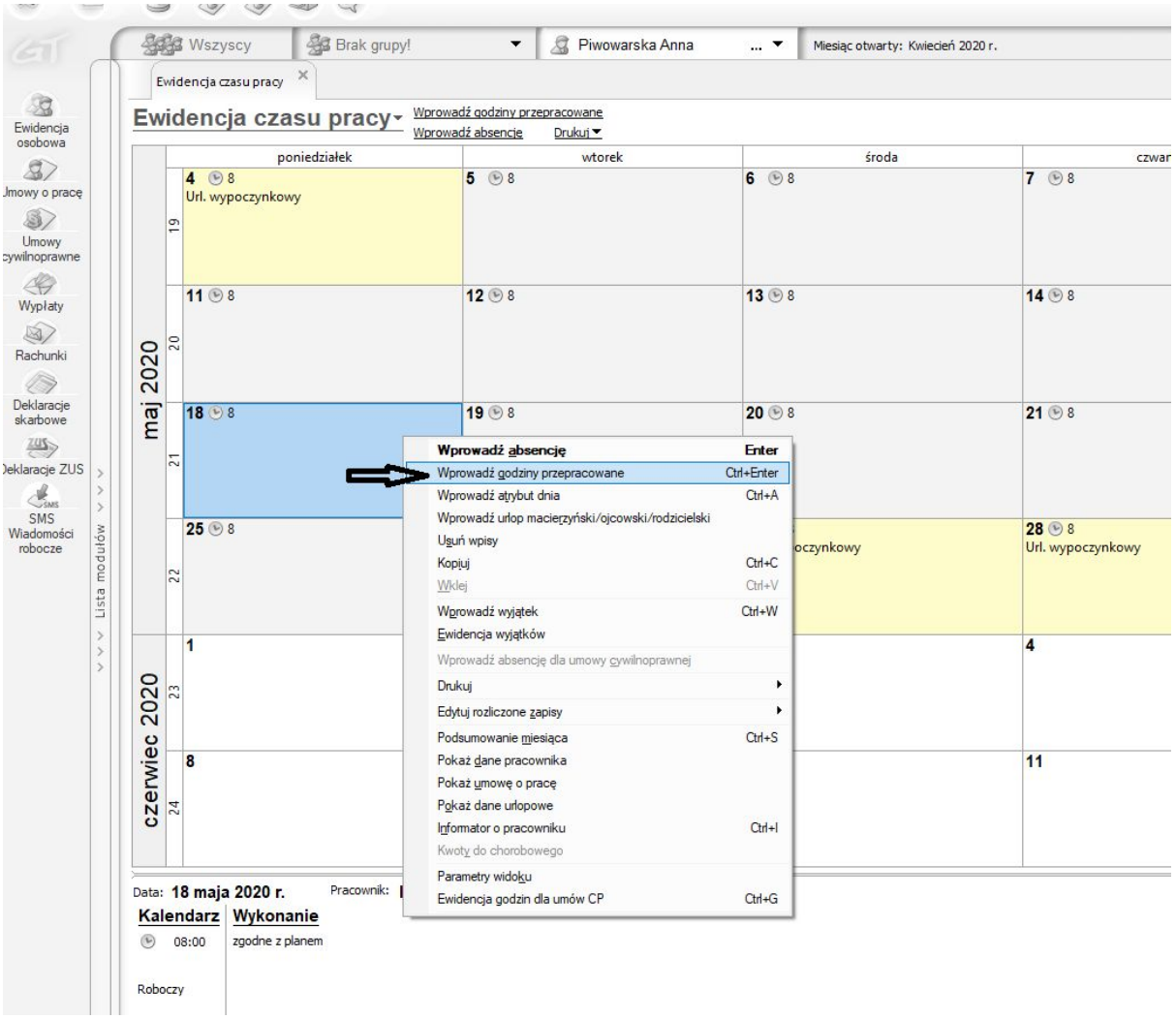

Następnie uzupełniamy: suma godzin (jeśli odpracował właśnie 2 godziny to wpisujemy 10 godzin) i w polu atrybut dnia zaznaczamy odpracowanie wyjścia prywatne 100%).

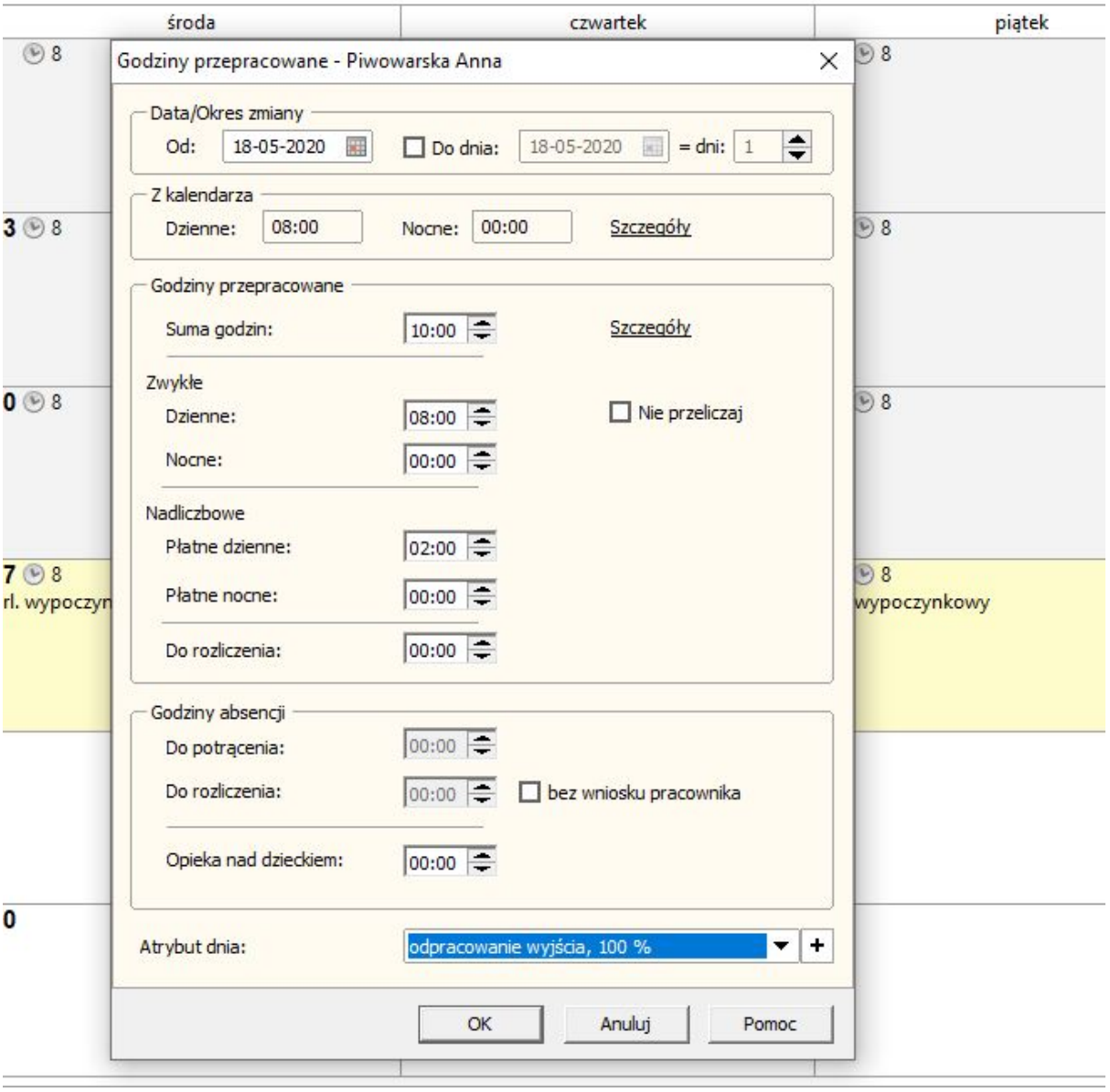

Jeżeli będzie wyjście prywatne np. 1 godzina to w polu SUMA GODZIN, należy wpisać 7 (8-1) a w atrybucie wyjście prywatne.
KONIECZNIE NALEŻY ZWERYFIKOWAĆ CZY WYNAGRODZENIE JEST NALICZONE POPRAWNIE.

4. Po wpisaniu wszystkich nieobecności naliczamy wynagrodzenie: WYPŁATY - DODAJ LISTĘ PŁAC - WG DEFINICJI W UMOWIE ZBIORCZO

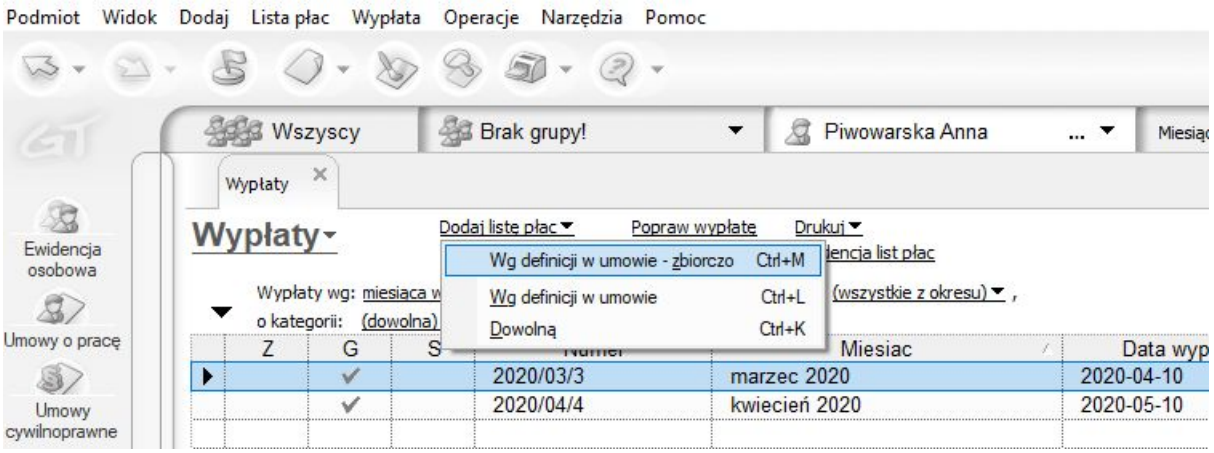

Wybieramy za jaki miesiąc naliczone jest wynagrodzenie i jakiej grupy pracowników dotyczy.

Gratyfikant naliczy listę płac - należy sprawdzić wynagrodzenia, podstawy do chorobowego etc.

Numer listy płac jest kolejnym numerem? Jesli nie: klikamy prawym przyciskiem myszy: popraw listę płac: ok - pojawi się okno z danymi z listy płac: poprawiamy numer na kolejny i zatwierdzamy.

5. Prawym przyciskiem myszy klikamy na liście płac: Zatwierdź listę płac.
6. Naliczamy składki wspólnika by były w DRA

Zgodnie ze schematem na zdjęciu niżej**Standard naliczania wynagrodzeń i dokumentów rozliczeniowych do ZUS**

7. Wysyłka maila do klienta z prośbą o podanie danych o nieobecnościach u pracowników- na początku miesiąca jeśli klient płaci do 10 tego dnia następnego miesiąca. Jeśli klient płaci do ostatniego dnia miesiąca - wysyłamy maila w ostatnim dniu roboczym danego miesiąca o 7 rano.
8. Weryfikacja zwolnień w PUE ZUS (w tym właściciela, wspólników).
9. Gratyfikant: Wprowadzenie do ewidencji czasu pracy nieobecności:

- https://www.insert.com.pl/dla_uzytkownikow/e-pomoc_techniczna/2183%2Cpodstawowe-pojecia-zwiazane-z-ewidencja-czasu-pracy-w-gratyfikancie-gt.html
- https://www.insert.com.pl/dla_uzytkownikow/e-pomoc_techniczna/2031%2cjak-dodac-urlop-i-uwzglednic-go-w-wyplacie-pracownika.html
- Jak dodać pracownikowi wynagrodzenie chorobowe do wypłaty?
- Jak zmienić dzień pracujący na dzień wolny?
- inne absencje: www.google.pl - wpisujemy to co chcemy dodać i szukam instrukcji z firmy INSERT
- JAK WPROWADZIĆ WYJŚCIA PRYWATNE DO GT?

Lista modułów: Ewidencja czasu pracy: Wybieramy pracownika: Klikamy prawym przyciskiem myszy: Wprowadź godziny przepracowane:

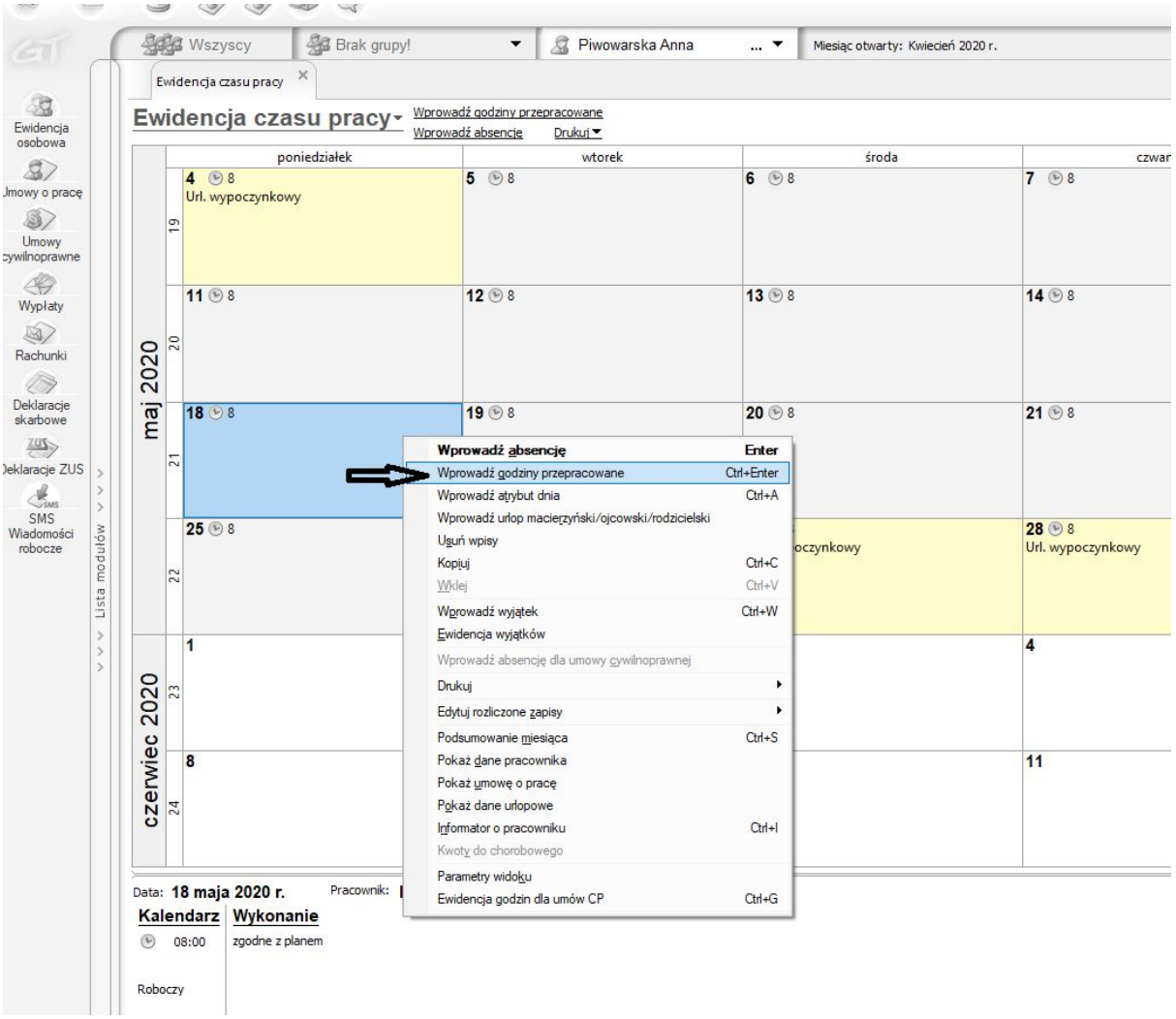

Następnie uzupełniamy: suma godzin (jeśli odpracował właśnie 2 godziny to wpisujemy 10 godzin) i w polu atrybut dnia zaznaczamy odpracowanie wyjścia prywatne 100%).

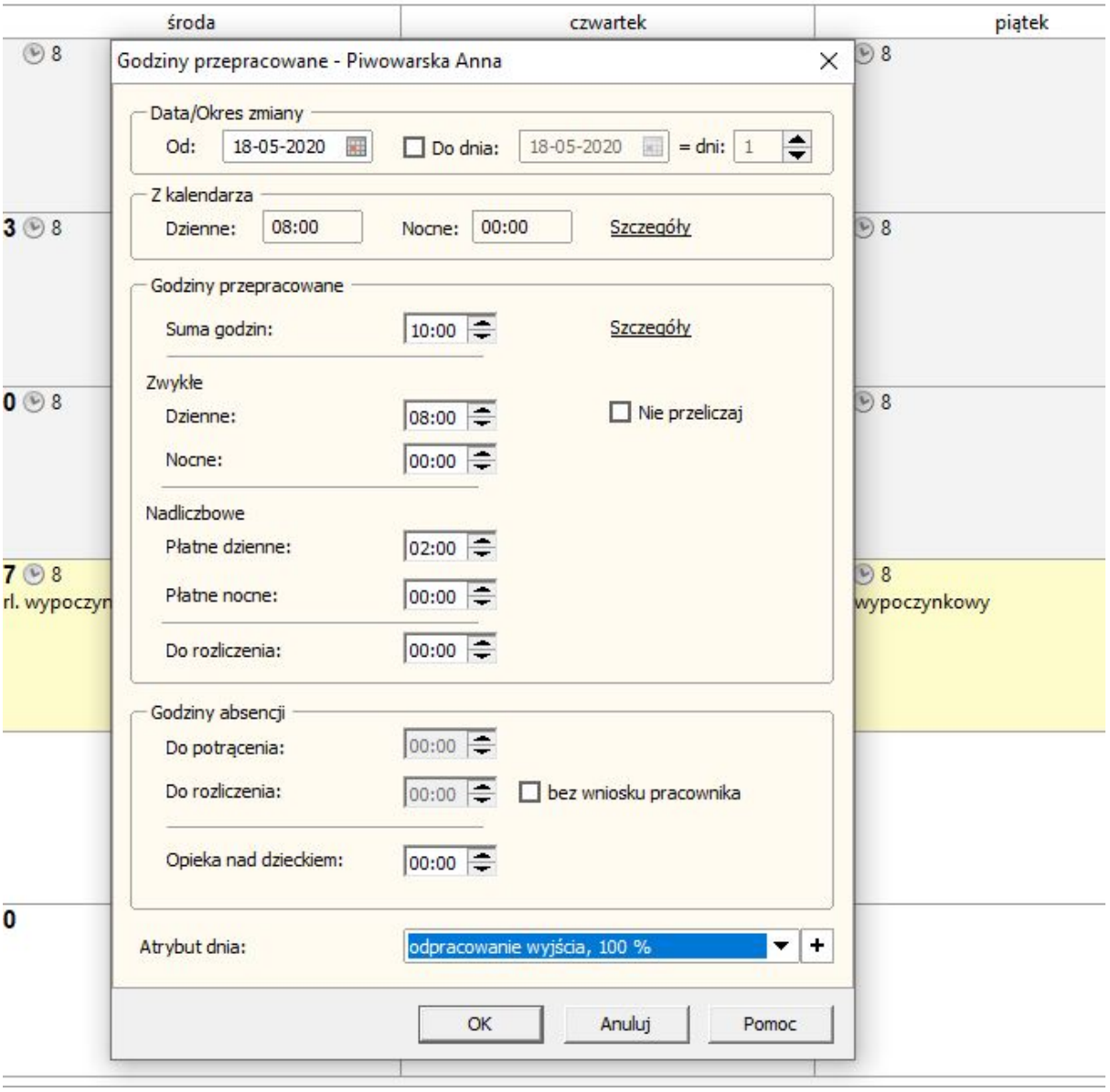

Jeżeli będzie wyjście prywatne np. 1 godzina to w polu SUMA GODZIN, należy wpisać 7 (8-1) a w atrybucie wyjście prywatne.
KONIECZNIE NALEŻY ZWERYFIKOWAĆ CZY WYNAGRODZENIE JEST NALICZONE POPRAWNIE.

10. Po wpisaniu wszystkich nieobecności naliczamy wynagrodzenie: WYPŁATY - DODAJ LISTĘ PŁAC - WG DEFINICJI W UMOWIE ZBIORCZO

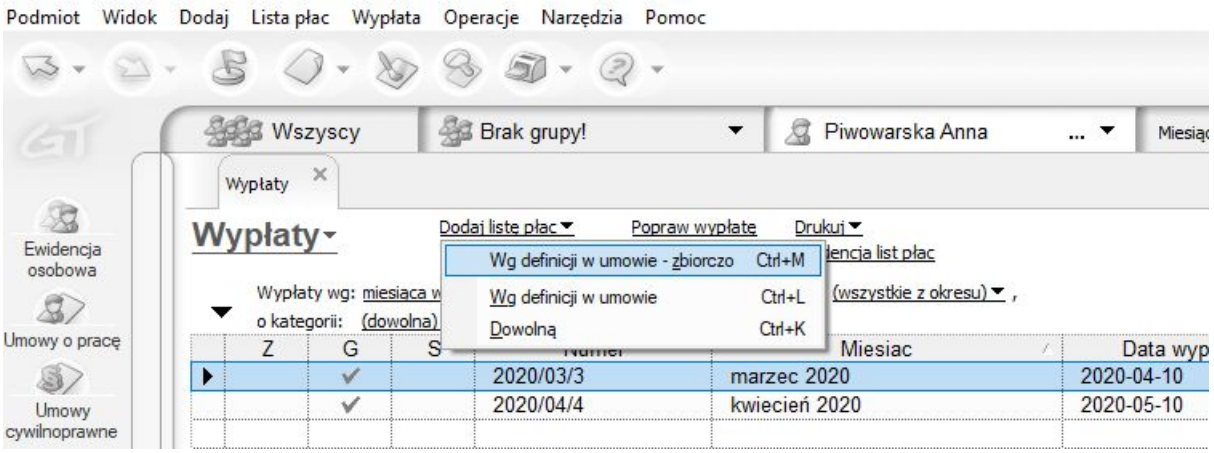

Wybieramy za jaki miesiąc naliczone jest wynagrodzenie i jakiej grupy pracowników dotyczy.

Gratyfikant naliczy listę płac - należy sprawdzić wynagrodzenia, podstawy do chorobowego etc.

Numer listy płac jest kolejnym numerem? Jesli nie: klikamy prawym przyciskiem myszy: popraw listę płac: ok - pojawi się okno z danymi z listy płac: poprawiamy numer na kolejny i zatwierdzamy.

11. Prawym przyciskiem myszy klikamy na liście płac: Zatwierdź listę płac.
12. Naliczamy składki wspólnika by były w DRA

Zgodnie ze schematem na zdjęciu niżej: Kartoteki - wspólnicy - ewidencja składek - Nalicz

Jak naliczyć składki wspólnika, a następnie przenieść je do ewidencji odliczeń i doliczeń w Rachmistrzu GT?

Program: InsERT GT, Rachmistrz GT
Kategoria: Wspólnicy

Aby składki wspólnika pojawiły się na zaliczce miesięcznej PIT, oraz w ewidencji odliczeń i doliczeń, wymaganym jest utworzenie ich w **Ewidencji składek**. W tym celu należy:

1. Przejść do modułu **Kartoteki** - **Wspólnicy**, a następnie otworzyć **Ewidencję składek**.

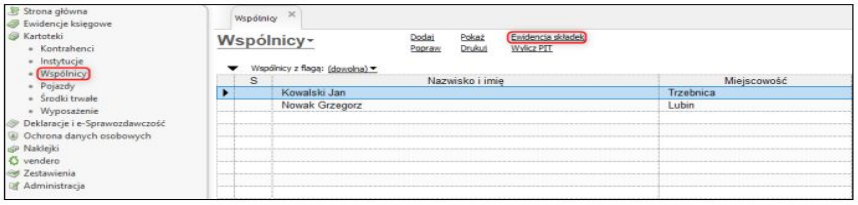

2. Z lewej strony wybrać opcję **Nalicz** i wskazać **miesiąc**, a następnie zatwierdzić **OK**.

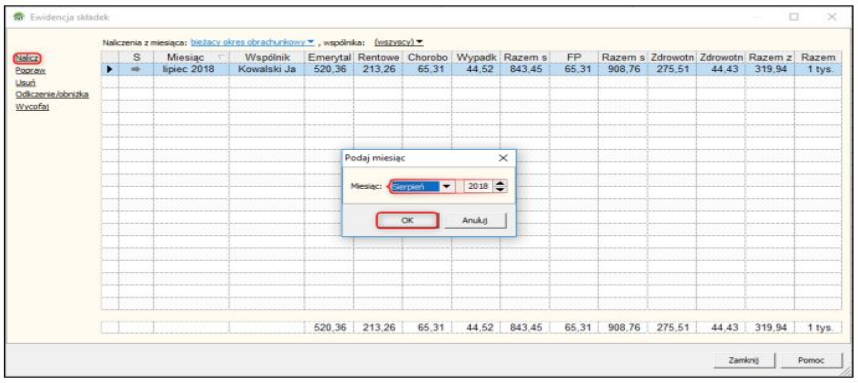

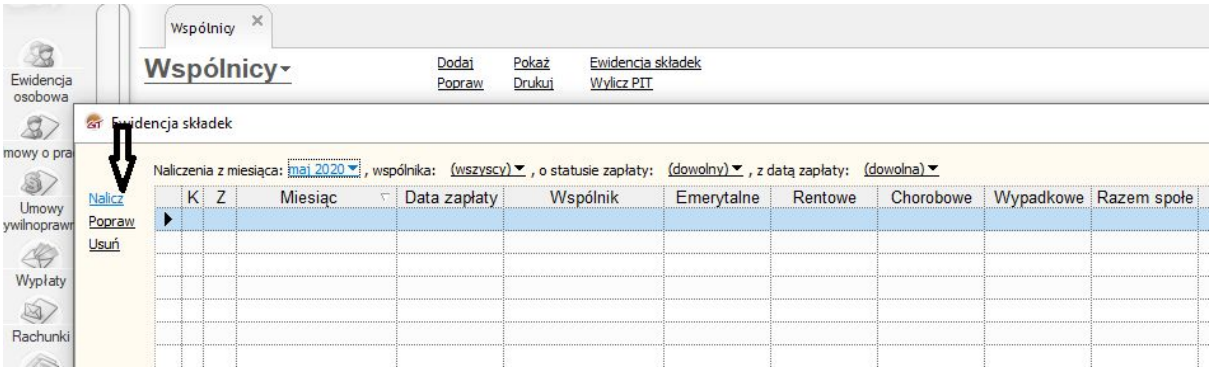

Sprawdzamy czy podstawy i składki się zgadzają - jeśli tak OK.

13. Gratyfikant wybierz: Deklaracje ZUS : Dodaj naliczenie rozliczeniowe: wybierz miesiąc i zatwierdź. Pojawi nam się informacja o dokumentach rozliczeniowych.
14. Eksport danych do płatnika: https://www.insert.com.pl/dla_uzytkownikow/e-pomoc_techniczna/1537%2Cjak-wyslac-deklaracje-zus-do-programu-platnik.html
15. Otwieramy program płatnik i wybieramy danego klienta. Import danych - importujemy zapisany w pkt 14 plik. Mamy komplet dokumentów rozliczeniowych sprawdzamy czy wszystko się zgadza z listą płac i składkami wspólnika.
16. Jeśli tak wysyłamy deklarację do ZUS (dodajemy dokumenty do zestawu, aktualizujemy dane, wysyłamy i pobieramy za wielu płatników).

12. Wybór formy opodatkowania - karta podatkowa

Karta podatkowa jest zupełnie inną formą opodatkowania aniżeli skala podatkowa czy podatek liniowy. Polega ona na opłacaniu stałej kwoty podatku, która jest niezależna od tego jakie faktycznie przychody osiąga podatnik w ciągu roku podatkowego. Z tego też względu możliwość skorzystania z niej jest dość mocno ograniczona przez ustawodawcę.

Dla kogo karta podatkowa

Możliwość rozliczania się kartą podatkową jest ograniczona do pewnych rodzajów działalności wymienionych w załączniku do ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym. Głównie są to zawody rzemieślnicze, ale także usługowe czy handlowe.
Przykładowymi rodzajami działalności, które mogą być opodatkowane kartą podatkową są:

- handel detaliczny wyrobami spożywczymi
- handel detaliczny wyrobami nieżywnościowymi
- usługi gastronomiczne
- usługi transportowe
- usługi weterynaryjne i medyczne
- usługi rozrywkowe
- szklarstwo
- odświeżanie i renowacja wyrobów skórzanych i futrzarskich, z wyjątkiem mechanicznego czyszczenia i farbowania wyrobów futrzarskich
- sprzątanie wnętrz
- usługi kosmetyczne
- usługi odkażania, tępienia owadów i odszczurzania
- kominiarstwo (...)

Aby podatnik mógł rozliczać się na podstawie karty poza wykonywaniem określonego rodzaju działalności musi ponadto:

- zachować limit stanu zatrudnienia określony w ustawie (np. wulkanizator rozliczający się w formie karty może zatrudniać maksymalnie do trzech osób)

oraz nie może:

- korzystać z usług osób niezatrudnionych przez siebie na podstawie umowy o pracę oraz z usług innych przedsiębiorstw i zakładów, chyba że chodzi o usługi specjalistyczne (czyli czynności i prace wchodzące w inny niż zgłoszony zakres działalności, niezbędne do całkowitego wykonania wyrobu lub świadczonej usługi, w tym również czynności i prace towarzyszące)
- prowadzić innej działalności gospodarczej
- wytwarzać wyrobów opodatkowanych, na podstawie odrębnych przepisów, podatkiem akcyzowym

Ponadto współmałżonek podatnika nie może prowadzić działalności w tym samym zakresie.

Zasady opodatkowania według karty podatkowej

Karta podatkowa jest dość specyficzną formą opodatkowania dlatego konieczne jest posiadanie wiedzy w zakresie zasad jakie w niej obowiązują (poza wspomnianymi już warunkami, które podatnik musi spełnić), a mianowicie:

- przychodów (dochodów) opodatkowanych w formie karty podatkowej nie łączy się z przychodami (dochodami) z innych źródeł podlegającymi opodatkowaniu na podstawie ustawy o podatku dochodowym,

- zgłoszenie opodatkowania działalności kartą podatkową musi nastąpić przed rozpoczęciem działalności, a w przypadku podatników prowadzących już działalność gospodarczą, nie później niż do 20 stycznia roku na formularzu PIT-16,
- Stawki karty podatkowej są określone kwotowo i podlegają corocznie podwyższeniu o inflację. Ich wysokość uzależniona jest m.in. od:
    - rodzaju i zakresu prowadzonej działalności
    - liczby zatrudnionych pracowników
    - liczby mieszkańców miejscowości, w której prowadzona jest działalność gospodarcza
- wysokość podatku oraz terminy jego zapłaty w danym roku ustala organ skarbowy po otrzymaniu zgłoszenia PIT-16
- podatek dochodowy podatnik zobowiązany jest przekazywać do Urzędu Skarbowego w terminie do 7. dnia każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, a za grudzień – w terminie do dnia 28 grudnia roku podatkowego
- po upływie roku podatkowego, w terminie do dnia 31 stycznia, podatnik składa w urzędzie skarbowym deklarację o wysokości składki na ubezpieczenia zdrowotne na druku PIT-16A
- podatnik jest zwolniony z obowiązku składania zeznania podatkowego, prowadzenia ksiąg, wpłacania zaliczek na podatek dochodowy
- jeśli zmienią się dane, które podatnik podał we wniosku PIT-16, albo podatnik likwiduje działalność, powinien złożyć wniosek. Informację o zmianach we wniosku o zastosowanie karty podatkowej lub likwidacji prowadzonej działalności składa na druku PIT-16Z

Zalety opodatkowania według karty podatkowej

Korzyściami płynącymi z opodatkowania w formie karty podatkowej są:

- brak obowiązku prowadzenia ksiąg (jest jednak obowiązek prowadzenia ewidencji zatrudnienia), za wyjątkiem sytuacji gdy działalność rozpoczęto w trakcie roku podatkowego (w tym przypadku do momentu doręczenia decyzji o wysokości podatku, należy prowadzić podatkową księgę przychodów i rozchodów)
- brak obowiązku składania rocznych zeznań podatkowych, wpłacania zaliczek na podatek dochodowy,
- wysokość podatku może być obniżana lub podwyższana po spełnieniu ustawowych przesłanek w tym zakresie, jak również po zgłoszeniu zmian w działalności,
- podatek wynikający z decyzji podatnik obniża się o składki zdrowotne,
- stosunkowo niskie stawki podatku w porównaniu do innych form opodatkowania.

Wady opodatkowania według karty podatkowej

Jak każda forma opodatkowania, tak również karta podatkowa posiada wady, które są następujące:

- nie ma możliwości stosowania preferencji w postaci wspólnego opodatkowania z małżonkiem lub dzieckiem w związku z osiąganiem przychodów z pozostałych źródeł - nie ma znaczenia brak przychodu ze źródła działalności czy też jej zawieszenie,
- obowiązek prowadzenia książki ewidencji zatrudnienia wszystkich osób zatrudnionych w podmiocie, według ustalonego wzoru,
- obowiązek wydawania na żądanie klienta rachunków i faktur, stwierdzających sprzedaż wyrobu, towaru lub wykonanie usługi. Ich kopie

należy przechowywać w okresie pięciu lat podatkowych, licząc od końca roku, w którym wystawiono rachunek lub fakturę,

- nie ma możliwości kwartalnych wpłat na podatek dochodowy,
- konieczność prowadzenia działalności gospodarczej w określonej branży,
- brak możliwości korzystania z usług osób niezatrudnionych przez siebie na podstawie umowy o pracę oraz z usług innych przedsiębiorstw i zakładów, chyba że chodzi o usługi specjalistyczne,
- brak możliwości prowadzenia innej działalności gospodarczej,
- brak możliwości prowadzenia przez współmałżonka działalności w tym samym zakresie,
- brak możliwości wytwarzania wyrobów opodatkowanych, na podstawie odrębnych przepisów, podatkiem akcyzowym.

Podstawa prawna:

1. Ustawa z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne
2. Obwieszczenie Ministra Finansów, Inwestycji i Rozwoju z dnia 5 listopada 2019 r. w sprawie stawek karty podatkowej i kwoty, do której można wykonywać świadczenia przy prowadzeniu niektórych usług, z wyjątkiem świadczeń dla ludności, oraz kwartalnych stawek ryczałtu od przychodów proboszczów i wikariuszy, obowiązujących w 2020 r.

13. Wybór formy opodatkowania - podatek liniowy

Alternatywą dla opodatkowania na zasadach ogólnych jest podatek liniowy, który jak sama nazwa wskazuje opiera się na zastosowaniu jednolitej stawki podatkowej wynoszącej 19 %.

Zasady opodatkowania podatkiem liniowym

Podstawą opodatkowania w tzw. potocznie liniówce, podobnie jak w przypadku skali, jest dochód czyli różnica pomiędzy osiągniętymi przychodami a kosztami ich uzyskania. Jeśli podatnik rozpoczyna prowadzenie działalności gospodarczej, opodatkowanie liniowe musi zgłosić. Dokona tego w trakcie rejestracji firmy w CEIDG. Jeżeli podczas rejestracji nie wybierze opodatkowania w formie liniowej, ale ostatecznie chcesz płacić taki podatek, zmiana jest możliwa. Wybór tej formy podatnik zgłasza wówczas do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym osiągnie pierwszy w roku podatkowym przychód (albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód osiągnie w grudniu roku podatkowego). Zgłoszenia może dokonać na formularzu CEIDG-1.

Podstawowe zasady o których trzeba pamiętać będąc podatnikiem opodatkowanym liniowo:

- dochodów opodatkowanych liniowo nie łączy się z dochodami z innych źródeł;
- jest to forma opodatkowania, która wymaga zgłoszenia do naczelnika urzędu skarbowego;
- uzyskanie przychodu z działalności gospodarczej ze świadczenia usług na rzecz byłego lub obecnego pracodawcy, dla którego pracownik wykonywał pracę na etacie wyklucza prawo do rozliczania podatku z działalności w formie liniowej;

- podatnik zobowiązany jest wpłacać zaliczki na podatek dochodowy za okresy miesięczne bądź (jeżeli jest małym podatnikiem albo podatnikiem rozpoczynającym działalność w trakcie roku) kwartalne. Wpłat dokonuje do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu/kwartale, którego zaliczka dotyczy (wyjątkiem jest zwolnienie z obowiązku wpłaty zaliczki na podatek dochodowy, gdy należna zaliczka bądź zaliczki od dochodów osiąganych przez kilka następujących po sobie okresów rozliczeniowych nie przekracza 1 000 zł);
- po zakończeniu roku podatkowego należy złożyć do urzędu skarbowego zeznanie podatkowe o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty), w terminie do 30 kwietnia roku następnego. Dla podatników rozliczających się podatkiem liniowym obowiązuje formularz PIT-36L.

Zalety opodatkowania podatkiem liniowym

Niewątpliwymi zaletami opodatkowania podatkiem liniowym są:

- prosta formuła opodatkowania,
- jednolita stawka nawet dla bardzo wysokich dochodów (przedsiębiorca nie musi się obawiać przekroczenia progu dochodowego, który zobliguje go do konieczności stosowania wyższej stawki podatku),
- podstawę opodatkowania podatnik może obniżyć o zapłacone w roku podatkowych składki na ubezpieczenia społeczne swoje oraz osób współpracujących, dokonane w danym roku wpłaty na Indywidualne Konto Zabezpieczenia Emerytalnego (IKZE) jak również o poniesione w latach ubiegłych straty;
- podatek z kolei można pomniejszyć o zapłacone w danym roku podatkowym składki na ubezpieczenie zdrowotne (w części podlegającej odliczeniu),
- podatnik może przekazać 1% podatku należnego wynikającego z rozliczenia zeznania rocznego na dowolną organizację pożytku publicznego,

- możliwość pomniejszenia przychodów o koszty i uzyskania,
- możliwość skorzystania ze zwolnienia z obowiązku wpłaty zaliczki na podatek dochodowy, gdy należna zaliczka (bądź zaliczki od dochodów osiąganych przez kilka następujących po sobie okresów rozliczeniowych) nie przekracza 1 000 zł,
- możliwość skorzystania z prawa do rozliczania tzw. zaliczek uproszczonych,

Wady opodatkowania podatkiem liniowym

Niestety poza korzyściami jakie płyną z opodatkowania liniowego wymienić można również minusy, które mogą przeważyć o tym, że ta forma nie będzie optymalna podatkowo dla określonej grupy podatników. Wśród niewątpliwych wad należy wskazać:

- brak kwoty wolnej od podatku,
- dochodów opodatkowanych wg. tej formy nie łączy się z dochodami opodatkowanymi skalą podatkową lub/i zryczałtowanym podatkiem (opodatkowanie działalności liniowo i np. osiąganie dochodów z umowy o pracę powoduje konieczność rozliczania się na dwóch deklaracjach podatkowych),
- nie można zastosować podatku liniowego przykładowo do dochodów z umowy o pracę, rent i emerytur, czy przychodów z działalności wykonywanej osobiście (które są opodatkowane na zasadach ogólnych – skalą podatkową),
- nie ma możliwości stosowania preferencji w postaci wspólnego opodatkowania z małżonkiem lub dzieckiem w związku z osiąganiem przychodów z pozostałych źródeł - nie ma znaczenia brak przychodu ze źródła działalności czy też jej zawieszenie,
- brak możliwości rozliczania ulg podatkowych
- podatnik zobowiązany jest do:

- ewidencjonowania wszelkich zdarzeń gospodarczych (np. zakupy i sprzedaż) w podatkowej księdze przychodów i rozchodów (PKPiR),
- ewidencjonowania przychodów i kosztów uzyskania przychodu określonych w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych (PIT),
- prowadzenia ewidencji wyposażenia i ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych,
- prowadzenia indywidualnych (imiennych) kart przychodów pracowników,
- sporządzania spisu z natury w określonych terminach,

Ponadto jeśli przychody za poprzedni rok podatkowy wyniosły co najmniej równowartość 2.000.000 euro, podatnik musi przejść na tzw. pełną księgowość - księgi rachunkowe.

Dla kogo podatek liniowy

Prawo do wyboru tej formy opodatkowania mają jedynie podatnicy prowadzący działalność gospodarczą i tylko w stosunku do uzyskiwanych z tego tytułu przychodów.

Podatek liniowy ma dość prostą formułę i może okazać się bardzo korzystnym sposobem opodatkowania dochodów zwłaszcza dla dużych podatników, którzy nie korzystają z ulg podatkowych, mają wysokie koszty prowadzenia działalności, nie rozliczają się wspólnie z małżonkiem, który osiąga niskie dochody lub nie ma ich wcale. Największy wpływ na wybór opodatkowania stawką liniową 19% ma wysoka kwota uzyskiwanych dochodów, przewyższająca znacznie 85 528 zł – kwota, po przekroczeniu której dochody są opodatkowane stawką 32% (drugi stopień skali podatkowej).

Podstawa prawna:
Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych

14. Wybór formy opodatkowania - ryczałt od przychodów ewidencjonowanych

Jedną z uproszczonych form rozliczania podatku dochodowego, z której mogą korzystać przedsiębiorcy, obok karty podatkowej, jest ryczałt od przychodów ewidencjonowanych. Jest dość często wybierany zwłaszcza przez podatników działających na niewielką skalę.

Dla kogo ryczałt od przychodów ewidencjonowanych

Ryczałt mogą stosować osoby fizyczne, przedsiębiorstwa w spadku, spółki cywilne osób fizycznych oraz spółki jawne osób fizycznych. Przeznaczony jest dla małych podmiotów.
Ryczałt mogą opłacać podatnicy, którzy rozpoczynają prowadzenie działalności gospodarczej i wybiorą tę formę opodatkowania, a jeżeli ją już prowadzili, mogą ją wybrać, jeżeli ich przychody w poprzednim roku nie przekroczyły równowartości 250 000 euro (zgodnie z kursem euro ogłaszanym przez NBP na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy). Podatnik, który dopiero rozpoczął wykonywanie działalności w danym roku podatkowym i nie korzysta z opodatkowania w formie karty podatkowej - może wybrać ryczałt bez względu na wysokość przychodów do końca tego roku (nawet, jeżeli w tym roku przekroczy limit 250 000 euro obrotu).

Wyłączenia z możliwości opodatkowania ryczałtem

Opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych nie stosuje się do wszystkich rodzajów działalności, nie ma zastosowania do podatników osiągających w całości lub w części przychody m.in. z tytułu:

- prowadzenia aptek

- działalności w zakresie udzielania pożyczek pod zastaw (prowadzenie lombardów)
- prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wolnych zawodów innych niż określone w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym (lekarzy, lekarzy stomatologów, lekarzy weterynarii, techników dentystycznych, felczerów, położne, pielęgniarki, tłumaczy oraz nauczycieli w zakresie świadczenia usług edukacyjnych polegających na udzielaniu lekcji na godziny)
- działalności w zakresie handlu częściami i akcesoriami do pojazdów mechanicznych.

Ponadto, opodatkowania w tej formie nie można stosować do takich usług, jak m.in.: pośrednictwo w sprzedaży hurtowej maszyn, urządzeń przemysłowych, usługi prawne, rachunkowo-księgowe i doradztwo podatkowe.
Pełny katalog usług wyłączonych z możliwości opodatkowania ryczałtem zawarty jest w załączniku nr. 2 do ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym.

Ryczałtu nie może stosować także podatnik w sytuacji, gdy zmienił w danym roku podatkowym działalność:

- z samodzielnej na prowadzoną w formie spółki z małżonkiem
- ze spółki z małżonkiem na prowadzoną samodzielnie przez jednego lub każdego z małżonków
- z prowadzonej samodzielnie przez małżonka na prowadzoną samodzielnie przez drugiego małżonka - jeżeli małżonek (lub małżonkowie) przed zmianą opłacali podatek dochodowy na ogólnych zasadach.

Nie będzie mógł rozliczać się na zasadzie ryczałtu także podatnik, który rozpoczyna działalność samodzielnie lub w formie spółki, a on lub co najmniej jeden ze wspólników wykonywali przed rozpoczęciem działalności (w tym samym lub w poprzednim roku podatkowym) w ramach stosunku pracy takie czynności, jakie obecnie wejdą w zakres działalności firmy i które wykonywane będą na rzecz byłego lub obecnego pracodawcy.

Zasady opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych

Zasady o których należy pamiętać w przypadku opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych:

- oświadczenie o wyborze ryczałtu podatnik musi złożyć najpóźniej do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym uzyska pierwszy przychód albo do końca roku podatkowego (jeśli pierwszy taki przychód wystąpi dopiero w grudniu). Oświadczenia nie trzeba składać ponownie w kolejnych latach prowadzenia działalności,
- w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki oświadczenie o wyborze ryczałtu składają wszyscy wspólnicy naczelnikom urzędów skarbowych właściwym według miejsca zamieszkania każdego ze wspólników,
- podatnik opodatkowany ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych zobowiązany jest do złożenia rocznego zeznania podatkowego na formularzu PIT-28,
- podatnik uzyskujący przychody z najmu, dzierżawy nie musi składać oświadczenia o ryczałtowej formie opodatkowania,
- oświadczenie o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu podatnik może złożyć za pośrednictwem wniosku o wpis do CEIDG,
- wykonanie czynności podlegającej opodatkowaniu na zasadach ogólnych wyłącza możliwość stosowania ryczałtu,
- możliwe jest stosowanie przez podatnika wielu różnych stawek ryczałtu jednocześnie,
- ryczałt opłaca się do 20. dnia następnego miesiąca po upływie miesiąca, za który ryczałt ma być opłacony, a za grudzień – w terminie złożenia zeznania,
- podatnicy, których przychody w roku poprzedzającym rok podatkowy nie przekroczyły kwoty 25 000 euro mogą dokonywać obliczenia podatku i wpłacania go kwartalnie (konieczne jest informacji o wyborze tej metody

płatności w zeznaniu podatkowym za rok, w którym stosowano rozliczanie kwartalne).

Zalety opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych

Wybór opodatkowania w formie ryczałtu jest atrakcyjny ze względu na:

- możliwość rozliczania zaliczek w formie miesięcznej lub kwartalnej (jeżeli w roku poprzedzającym rok podatkowy przychody nie przekroczą kwoty stanowiącej równowartość 25 000 euro),
- atrakcyjne stawki opodatkowania (20%, 17%,12.5%, 8,5%, 5,5%, 3% oraz 10% w zależności od rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej),
- możliwość odliczenia od przychodu:
    - zapłaconych składek na ubezpieczenia społeczne
    - wpłat na indywidualne konto zabezpieczenia emerytalnego dokonane w roku podatkowym
    - wydatków na cele rehabilitacyjne (tzw. ulga rehabilitacyjna)
    - wydatków na Internet (tzw. ulga internetowa)
    - darowizny na określone cele,
- możliwość obniżenia podatku także o kwotę zapłaconej składki na ubezpieczenie zdrowotne (w kwocie podlegającej odliczeniu),
- możliwość skorzystania z ulgi dla osób osiągających dochody za granicą (tzw. ulga abolicyjna),
- prawo do przekazania 1% ryczałtu na rzecz organizacji pożytku publicznego,
- brak obowiązku prowadzenia PKPiR/ ksiąg rachunkowych.

Wady opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych

Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych nie jest jednak pozbawiony wad. Znaczącym ograniczeniem jest na pewno już samo ograniczenie grona

podatników, którzy mogą skorzystać z tej formy opodatkowania. A ponadto należy wskazać również na:

- brak możliwości stosowania preferencji w postaci wspólnego opodatkowania z małżonkiem lub dzieckiem w związku z osiąganiem przychodów z pozostałych źródeł - nie ma znaczenia brak przychodu ze źródła działalności czy też jej zawieszenie,
- brak możliwości pomniejszenia przychodów o koszty jego uzyskania (podatek nie jest obliczany od dochodu),
- obowiązek prowadzenia ewidencji przychodów odrębnie za każdy rok podatkowy i wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne

15. Wybór formy opodatkowania - zasady ogólne

Skala podatkowa określana również jako zasady ogólne jest podstawową formą opodatkowania dochodu osiągniętego z prowadzonej działalności gospodarczej. Przydzielana jest ona podatnikowi niejako z automatu, chyba, że zostanie zadeklarowana przez podatnika inna forma opodatkowania (ryczałt, karta podatkowa lub podatek liniowy) w terminie zgodnym z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Zasady opodatkowania według skali podatkowej

Podstawą opodatkowania w tej formie jest dochód podatnika (czyli różnica wynikająca z osiągniętego przychodu i kosztów jego uzyskania).

Podatek naliczany i opłacany jest według ,,dwustopniowej" skali (18% i 32%):

Podstawa obliczenia podatku w złotych		Skala podatku
ponad	do	
	85 528	18% minus kwota zmniejszająca podatek
85 528		15 395,04 zł + 32% nadwyżki ponad 85 528 zł minus kwota zmniejszająca podatek
1.000.000		15 395,04 zł + 32% nadwyżki ponad 85 528 zł minus kwota zmniejszająca podatek plus 4% od nadwyżki ponad 1.000.000 zł podstawy

Uwaga ! Dodatkowo od rozliczeń za 2019 rok obowiązuje nowy "III próg podatkowy" - tzw. danina solidarnościowa, która wynosi 4% . Dotyczy osób o najwyższych dochodach, przekraczających rocznie 1.000.000 zł.

Zgodnie z art. 27 ust. 1a ustawy o PIT kwota zmniejszająca podatek wynosi:

- 1440 zł - dla podstawy obliczenia podatku nieprzekraczającej kwoty 8000 zł (od 2018 roku);
- 1.440 zł pomniejszone o kwotę obliczoną według wzoru: 883 zł 98 gr × (podstawa obliczenia podatku – 8.000 zł) ÷ 5.000 zł, dla podstawy obliczenia podatku wyższej od 8.000 zł i nieprzekraczającej kwoty 13.000 zł;
- 556 zł 02 gr – dla podstawy obliczenia podatku wyższej od 13 000 zł i nieprzekraczającej kwoty 85.528 zł;
- 556 zł 02 gr pomniejszone o kwotę obliczoną według wzoru: 556 zł 02 gr × (podstawa obliczenia podatku – 85 528 zł) ÷ 41 472 zł, dla podstawy obliczenia podatku wyższej od 85 528 zł i nieprzekraczającej kwoty 127 000 zł.

Oznacza to, że podatnikom, których podstawa opodatkowania:

- nie przekroczy 8 000 zł - będzie przysługiwała kwota zmniejszająca podatek w wysokości 1 440 zł
- przekroczy 8 000 zł, ale nie przekroczy 13 000 zł - będzie przysługiwała kwota zmniejszająca podatek w wysokości znajdującej się w przedziale pomiędzy 556,02 zł a 1440 zł; kwota ta będzie się proporcjonalnie zmniejszać w miarę zbliżania się podstawy opodatkowania do górnej granicy limitu
- przekroczy 13 000 zł, ale nie przekroczy 85 528 zł - będzie przysługiwała kwota zmniejszająca podatek w wysokości 556,02 zł
- przekroczy 85 528 zł, ale nie przekroczy 127 000 zł - będzie przysługiwała kwota zmniejszająca podatek w wysokości od 556,02 zł do 0,00 zł (będzie ona proporcjonalnie pomniejszana w miarę zbliżania się do podstawy opodatkowania do górnej granicy przedziału)
- przekroczy 127 000 zł - kwota zmniejszająca podatek nie będzie przysługiwać.

Zalety opodatkowania według skali podatkowej

Rozliczanie się na zasadach ogólnych ma wiele zalet, zwłaszcza dla podatników, którzy znajdują się w określonej sytuacji życiowej oraz ,,przychodowo - kosztowej". O tym jakiemu podatnikowi najbardziej opłaca się skorzystać z opodatkowania wg. skali zapewne stwierdzisz sam/a po przeanalizowaniu korzyści wynikających z opodatkowania wg. tej formy. Są to możliwość:

- pomniejszenia podstawy opodatkowania o poniesione koszty uzyskania przychodów,
- obniżenia kwoty podatku o ulgi i odliczenia tj. darowizny, wydatki na Internet, rehabilitację, szkolenia uczniów, ulgę budowlaną, prorodzinną, czy straty z ubiegłych lat (katalog ulg jest naprawdę rozbudowany). Ponadto możliwe jest odliczanie od podstawy opodatkowania zapłaconych składek ubezpieczeniowych, a od kwoty podatku zapłaconej kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne (w kwocie podlegającej odliczeniu),
- zapłaty zaliczek w formie kwartalnej lub uproszczonej,
- wspólnego rozliczenia się z małżonkiem lub na zasadach przewidzianych dla osób samotnie wychowujących dzieci,
- skorzystania z kwoty wolnej od podatku,
- zwolnienia z obowiązku wpłaty zaliczki na podatek dochodowy, gdy należna zaliczka (bądź zaliczki od dochodów osiąganych przez kilka następujących po sobie okresów rozliczeniowych) nie przekracza 1 000 zł.

Wady opodatkowania według skali podatkowej

Po przeczytaniu zalet zapewne nakreśliłeś/aś mniej więcej obraz podatnika dla którego opłaca się opodatkowanie skalą. Zanim jednak dojdziesz do ostatecznych wniosków zwróć uwagę jakie minusy wynikają z opodatkowania skalą, a mianowicie:

- wysoka stawka podatkowa dla nadwyżki dochodów ponad limit oprocentowany 18% stawką,

- konieczność wywiązywania się w ciągu roku podatkowego z takich obowiązków jak:
    - ewidencjonowanie wszelkich zdarzeń gospodarczych (np. zakupy i sprzedaż) w podatkowej księdze przychodów i rozchodów (PKPiR)
    - ewidencjonowanie przychodów i kosztów uzyskania przychodu określone w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych (PIT),
    - prowadzenie ewidencji wyposażenia i ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych,
    - prowadzenie indywidualnych (imiennych) kart przychodów pracowników,
    - sporządzanie spisu z natury w określonych terminach,
    - jeśli przychody za poprzedni rok podatkowy wyniosą zaś co najmniej równowartość 2.000.000 euro obowiązkowe jest przejście na tzw. pełną księgowość - księgi rachunkowe,

Po zakończeniu roku podatkowego obowiązkowe jest złożenie do urzędu skarbowego zeznania podatkowego o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty), w terminie do 30. kwietnia roku następnego. Dla podatników osiągających przychody z działalności gospodarczej, rozliczających się na zasadach ogólnych według skali podatkowej, obowiązuje formularz PIT-36 wraz załącznikiem PIT-36/B

Dla kogo skala podatkowa

Jak widzisz zasady ogólne mają wiele korzyści ale nie są opłacalną formą opodatkowania dla każdego przedsiębiorcy dlatego tak ważna jest zawsze indywidualna analiza i to nie tylko w kontekście osiąganych przychodów i ponoszonych kosztów ale także w kwestii sytuacji życiowej podatnika (ze względu chociażby na możliwość korzystania z ulg i odliczeń, czy wspólnego rozliczania się z małżonkiem, który przykładowo osiąga bardzo niskie dochody lub nie ma ich wcale). Tak więc opodatkowanie na zasadach ogólnych może

wybrać każdy przedsiębiorca rozpoczynający lub prowadzący już działalność gospodarczą ale nie dla każdego będzie ona równie korzystna. Z pewnością muszą się nad nią poważnie zastanowić podatnicy osiągający wysokie dochody (32 % to dość wysoka stawka).

Według zasad ogólnych (skali podatkowej) nie opodatkowuje się przychodów podatników:

- rozliczających się liniowo (19% PIT-36L)
- rozliczających ryczałt ewidencjonowany lub kartę podatkową,
- rozliczających prywatnie kapitały pieniężne i prawa majątkowe,
- zbywających nieruchomości i prawa pokrewne,
- z kapitałów pieniężnych,
- ze zbycia papierów wartościowych lub pochodnych instrumentów finansowych,
- nierezydentów, którzy nie wybiorą opodatkowania według skali,
- zwycięzców w grach i zakładach, z tytułu przychodu z nagród ze sprzedaży premiowej,
- rozliczających działalność wykonywaną osobiście, gdy kwota uzyskana z tytułu umowy nie przekracza rocznie wartości 200 zł,
- emerytów i rencistów, z tytułu świadczeń z byłego zakładu pracy,
- wynagrodzeń za pomoc organom ścigania,
- oszczędzających na więcej niż jednym IKE,
- żołnierzy z tytułu odszkodowań za skrócenie okresu wypowiedzenia służby.

Podstawa prawna:
Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych

16. Zaliczka PIT kwartalnie

Co do zasady podatnicy wykonujący działalność gospodarczą zobowiązani są do obliczania i zapłaty zaliczek na podatek dochodowy co miesiąc. Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych wskazuje jednak sytuacje a w zasadzie grupy podatników, którzy mogą rozliczać PIT kwartalnie.

Ogólne zasady obliczania i opłacania zaliczki PIT

Art. 44 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych stanowi, że podatnicy osiągający dochody z:

- działalności gospodarczej o której mowa w art. 14 (za przychód z działalności, o której mowa w art. 10 źródła przychodów ust. 1 pkt 3, uważa się kwoty należne, choćby nie zostały faktycznie otrzymane, po wyłączeniu wartości zwróconych towarów, udzielonych bonifikat i skont. U podatników dokonujących sprzedaży towarów i usług opodatkowanych podatkiem od towarów i usług za przychód z tej sprzedaży uważa się przychód pomniejszony o należny podatek od towarów i usług.),
- najmu lub dzierżawy

- są obowiązani bez wezwania wpłacać w ciągu roku podatkowego zaliczki na podatek dochodowy, według zasad wskazanych w ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 3f-3h.

Ust. 3 wskazuje na obowiązek miesięcznego rozliczania zaliczek na podatek dochodowy.

Dla kogo kwartalne rozliczanie zaliczek PIT

Zaliczki PIT w sposób kwartalny rozliczać mogą podatnicy, którzy zostali wymienieni w art. 44 ust. 3g ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zgodnie z jego regulacją taka forma rozliczania podatku dochodowego

przysługuje podatnikom osiągającym przychody z tytułu wykonywanej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 14, będącymi małymi podatnikami oraz podatnikami rozpoczynającymi działalność gospodarczą, o których mowa w art. 22k ust. 11.

Mały podatnik w myśl art. 5a ust. 20 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oznacza podatnika, u którego wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 1.200.000 euro, a w przypadku przedsiębiorstwa w spadku również przychodu ze sprzedaży u zmarłego przedsiębiorcy; przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1.000 zł.

Podatnikiem rozpoczynającym działalność gospodarczą, któremu przysługuje kwartalne rozliczanie PIT jest z kolei według ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych podatnik, który rozpoczyna prowadzenie działalności gospodarczej, przy czym jednocześnie w roku rozpoczęcia działalności, a także w okresie dwóch lat, licząc od końca roku poprzedzającego rok jej rozpoczęcia nie prowadził działalności gospodarczej samodzielnie lub jako wspólnik spółki niebędącej osobą prawną oraz działalności takiej nie prowadził małżonek tej osoby, jeżeli między małżonkami istniała w tym czasie wspólność majątkowa.

Zasady kwartalnego rozliczania zaliczek PIT

Podatnicy rozliczający się kwartalnie muszą pamiętać o tym, że:

- zaliczki podlegają wpłacie na rachunek bankowy urzędu skarbowego w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po danym kwartale - gdy dzień ten przypada w weekend lub święto, termin ulega przesunięciu na najbliższy dzień roboczy następujący po 20. Zaś zaliczkę za ostatni kwartał

roku podatkowego podatnik wpłaca w terminie do 20 stycznia następnego roku podatkowego. Podatnik nie wpłaca zaliczki za kwartał, jeżeli przed upływem terminu do jej wpłaty złoży zeznanie i dokona zapłaty podatku na zasadach określonych w art. 45,

- o wyborze kwartalnego sposobu wpłacania zaliczek podatnicy informują w rocznym zeznaniu podatkowym, składanym za rok podatkowy, w którym stosowali kwartalny sposób wpłacania zaliczek,
- wysokość zaliczek, z zastrzeżeniem art. 3h (o którym mowa w kolejnym podpunkcie), ustala się w następujący sposób:

- obowiązek wpłacania zaliczki powstaje, poczynając od kwartału, w którym dochody przekroczyły kwotę stanowiącą iloraz kwoty zmniejszającej podatek określonej w art. 27 skala podatkowa ust. 1b pkt 1 oraz najniższej stawki podatkowej określonej w skali, o której mowa w art. 27 skala podatkowa ust. 1;
- zaliczkę za ten kwartał stanowi podatek obliczony od dochodu według zasad określonych w art. 26 podstawa obliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych, 27 i 27b;
- zaliczkę za kolejne kwartały ustala się w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku a sumą zaliczek za poprzednie kwartały.

- mali podatnicy oraz podatnicy rozpoczynający prowadzenie działalności gospodarczej mogą wpłacać do urzędu skarbowego zaliczki kwartalne w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku, obliczonym zgodnie z art. 30c, a sumą należnych zaliczek za poprzednie kwartały, z uwzględnieniem art. 27b (odliczając zapłacone składki na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie podlegającej odliczeniu).

Zmiana z miesięcznego rozliczania zaliczek PIT na kwartalne i na odwrót

Jak wskazuje art. 44 ust. 3i ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, podatnik chcąc przejść z miesięcznego na kwartalne rozliczanie PIT lub na odwrót (z kwartalnego na miesięczne) zobowiązany jest o tym poinformować w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2 (rocznym zeznaniu podatkowym), składanym za rok podatkowy, w którym dokonał zmiany sposobu wpłacania zaliczek.

W celu zmiany częstotliwości rozliczeń z tytułu podatku dochodowego należy więc zgłosić zaistnienie tego faktu w składanym zeznaniu rocznym za rok, w którym podatnik dokonał zmiany rozliczeń.

17. Zaliczki uproszczone

Przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych przewidują, że podatnicy mogą dokonywać zaliczek na podatek dochodowy w tzw. formie uproszczonej. Na czym ona polega i kto może z niej skorzystać ?

Czym są zaliczki uproszczone w podatku dochodowym od osób fizycznych ?

Co do zasady podatnicy prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą zobowiązani są do rozliczania zaliczek na podatek dochodowy, których wysokość jest uzależniona od osiągniętego dochodu (po odjęciu przysługujących odliczeń i zastosowaniu określonej stawki podatkowej). Wyjątkiem od tej zasady i pewnego rodzaju przywilejem jest możliwość skorzystania z opłacania zaliczek w formie uproszczonej. Polega ona na tym, że podatnik co miesiąc wpłaca stałą kwotę zaliczki, bez względu na wysokość aktualnie osiąganego dochodu. Kwota zaliczki jest ustalana na podstawie wysokości dochodu z działalności gospodarczej wykazanego w zeznaniu rocznym złożonym w roku podatkowym poprzedzającym dany rok podatkowy albo w roku podatkowym poprzedzającym dany rok podatkowy o dwa lata, jeżeli w zeznaniu nie wykazano dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej albo wykazano dochód w wysokości niepowodującej powstania obowiązku podatkowego.

Wynika to z art. 44 ust. 6b ustawy o podatku dochodowym, który brzmi:
„Podatnicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, z wyłączeniem przedsiębiorstw w spadku, mogą wpłacać zaliczki miesięczne w danym roku podatkowym w uproszczonej formie w wysokości 1/12 kwoty obliczonej, z zastrzeżeniem ust. 6h i 6i, przy zastosowaniu skali podatkowej obowiązującej w danym roku podatkowym określonej w art. 27 skala podatkowa ust. 1, od dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej wykazanego w zeznaniu o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty), o którym mowa w art. 45 ust. 1, lub w zeznaniu o wysokości osiągniętego dochodu

(poniesionej straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej lub działów specjalnych produkcji rolnej, opodatkowanych na zasadach określonych w art. 30c, o którym mowa w art. 45 ust. 1a pkt 2, złożonym:
1) w roku podatkowym poprzedzającym dany rok podatkowy albo
2) w roku podatkowym poprzedzającym dany rok podatkowy o dwa lata – jeżeli w zeznaniu, o którym mowa w pkt 1, podatnicy nie wykazali dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej albo wykazali dochód w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej iloraz kwoty zmniejszającej podatek określonej w art. 27 ust. 1b pkt 1 oraz najniższej stawki podatkowej określonej w skali, o której mowa w art. 27 ust. 1; jeżeli również w tym zeznaniu podatnicy nie wykazali dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej albo wykazali dochód z tego źródła w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej iloraz kwoty zmniejszającej podatek określonej w art. 27 ust. 1b pkt 1 oraz najniższej stawki podatkowej określonej w skali, o której mowa w art. 27 ust. 1, nie są możliwe wpłaty zaliczek w uproszczonej formie".

Kto może korzystać z zaliczek uproszczonych ?

Zgodnie z powyżej zacytowanym art. 44 ust. 6b zaliczki na podatek dochodowy w formie uproszczonej mogą wpłacać podatnicy, którzy:

- osiągają dochody z pozarolniczej działalności gospodarczej określonej przez przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych;
- rozliczają się według skali podatkowej lub zgodnie z opodatkowaniem w formie podatku liniowego;

Z formy uproszczonej wpłacania zaliczek nie mogą skorzystać zaś podatnicy, którzy:

- prowadzą przedsiębiorstwo w spadku;
- po raz pierwszy podjęli działalność w roku podatkowym albo w roku poprzedzającym rok podatkowy;
- nie prowadzili działalności w roku poprzedzającym o 2 albo 3 lata rok podatkowy, w którym miałyby być stosowane zaliczki uproszczone, lub w

żadnym z zeznań rocznych składanych za te lata nie wykazali dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej do opodatkowania ;

- podatnicy opłacający ryczałt od przychodów ewidencjonowanych.

Przykład:
W 2019 roku podatnik opłaca podatek według skali podatkowej. Od 2020 roku podatnik chce opłacać zaliczki w formie uproszczonej. Czy może skorzystać z tej metody ?
Odpowiedź:
Tak. Miesięczną zaliczkę na podatek dochodowy w uproszczonej formie ustala się jako 1/12 kwoty podatku obliczonego przy zastosowaniu obowiązującej skali podatkowej, od dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej wykazanego w przypadku tego podatnika w złożonym w 2019 roku zeznaniu rocznym za 2018 rok. Gdyby w zeznaniu podatkowym za 2018 rok podatnik nie wykazał dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej (lub dochód ten wykazał w wysokości kwoty niepowodującej powstania obowiązku podatkowego), to za podstawę obliczenia zaliczki przyjmuje dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej wykazany w zeznaniu złożonym w 2018 roku za rok 2017.

Jakie obowiązki mają podatnicy opłacający zaliczki w formie uproszczonej ?

Obowiązki podatników, którzy zdecydowali się na opłacanie zaliczek w formie uproszczonej definiuje art. 44 ust. 6c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Wskazuje on, że:

„Podatnicy, którzy wybrali uproszczoną formę wpłacania zaliczek, są obowiązani:

1) *(uchylony)*
2) *stosować uproszczoną formę wpłacania zaliczek przez cały rok podatkowy;*
3) *wpłacać zaliczki w terminach określonych w ust. 6;*
4) *dokonać rozliczenia podatku za rok podatkowy zgodnie z art. 45”.*

Ponadto zgodnie z ust. 6d o wyborze formy uproszczonej wpłacania zaliczek podatnicy informują w zeznaniu rocznym składanym za rok podatkowy, w którym płacili zaliczki w uproszczonej formie. Ustawodawca nie przewiduje więc w aktualnym stanie prawnym obowiązku powiadomienia naczelnika urzędu skarbowego o wyborze tej formy opłacania zaliczek w trakcie roku podatkowego.

Wady i zalety korzystania z zaliczek uproszczonych

Wybór rozliczania zaliczek na podatek dochodowy w formie uproszczonej jest korzystny wówczas, gdy w roku podatkowym, w którym podatnik zamierza stosować tę metodę, będzie osiągać dochody wyższe niż w roku, który stanowi podstawę do ustalenia wysokości zaliczki. Zaliczki wpłacane bowiem w formie uproszczonej będą niższe niż te, które należałoby wpłacać według podstawowej formy. Zaoszczędzony kapitał podatnik może w ciągu roku wykorzystać w prowadzonej działalności gospodarczej, co może być bardzo korzystne zwłaszcza w okresach inwestycji.
Wadą tego rozwiązania jest oczywiście to, że od uzyskanego dochodu podatnik i tak musi się rozliczyć, a przy tej metodzie i wyższych dochodach w roku rozliczania zaliczek uproszczonych względem roku na podstawie którego zostały one ustalone pojawi się niedopłata, którą trzeba będzie uregulować względem urzędu skarbowego w terminie przewidzianym dla złożenia zeznania i zapłaty podatku.

18. Zmiana formy opodatkowania

Wybór właściwej formy opodatkowania działalności gospodarczej to jedna z kluczowych kwestii, którą każdy przedsiębiorca powinien dokładnie przeanalizować. Prawidłowa forma opodatkowania pozwala bowiem na zoptymalizowanie obciążeń podatkowych, a tym samym w konsekwencji na zwiększenie dochodów. Podatnikom, którzy rozpoczynają jak również tym, którzy już prowadzą działalność gospodarczą przysługuje prawo do wyboru najkorzystniejszej (dopuszczalnej dla danego podatnika prawem) formy opodatkowania. Ważny jest również fakt, że przepisy prawa przewidują możliwość dobrowolnej zmiany wybranej przez podatnika formy opodatkowania. Kiedy i na jakich zasadach może to nastąpić ?

Kwestię dobrowolnej zmiany formy opodatkowania dla osób osiągających przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej reguluje art. 9a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, który wskazuje, że:

„1. Dochody osiągnięte przez podatników ze źródła, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3, są opodatkowane na zasadach określonych w art. 27, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, chyba że podatnicy złożą właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego pisemny wniosek lub oświadczenie o zastosowanie form opodatkowania określonych w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym. Wniosek lub oświadczenie o zastosowanie form opodatkowania określonych w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym podatnicy mogą złożyć na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.
2. Podatnicy mogą wybrać sposób opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c. W tym przypadku są obowiązani do złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego do dnia 20 stycznia roku podatkowego pisemnego oświadczenia o wyborze tego sposobu

opodatkowania. Jeżeli podatnik rozpoczyna prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej w trakcie roku podatkowego, pisemne oświadczenie składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, nie później niż w dniu uzyskania pierwszego przychodu. Oświadczenie o wyborze opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c podatnicy mogą złożyć na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.

(...)

4. Wybór sposobu opodatkowania dokonany w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2, dotyczy również lat następnych, chyba że podatnik, w terminie do dnia 20 stycznia roku podatkowego, zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tego sposobu opodatkowania lub złoży w tym terminie pisemny wniosek lub oświadczenie o zastosowanie form opodatkowania określonych w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym. Zawiadomienie o rezygnacji ze sposobu opodatkowania, o którym mowa w ust. 2, podatnik może złożyć na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.

4a. Jeżeli dochody zmarłego przedsiębiorcy w roku podatkowym, w którym zmarł, były opodatkowane w sposób, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorstwo w spadku jest obowiązane stosować ten sposób opodatkowania do końca tego roku podatkowego."

Art. 29 ust. 1 ustawy o zryczałtowanym podatku wskazuje z kolei, że:

„Wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej, według ustalonego wzoru, na dany rok podatkowy, podatnik składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, nie później niż do dnia 20 stycznia roku podatkowego. Jeżeli podatnik rozpoczyna działalność, wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego przed rozpoczęciem działalności. Jeżeli do dnia 20 stycznia roku podatkowego podatnik nie zgłosił likwidacji działalności gospodarczej, nie złożył oświadczenia o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych albo oświadczenia o wyborze opodatkowania dochodów z

pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c ustawy o podatku dochodowym albo nie zawiadomił w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tej formy opodatkowania, uważa się, że prowadzi nadal działalność opodatkowaną w tej formie; zawiadomienie to podatnik może złożyć na podstawie przepisów ustawy o CEIDG. W przypadku prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej składa jeden ze wspólników. Wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej podatnik może dołączyć do wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej składanego na podstawie przepisów ustawy o CEIDG."

Reasumując przytoczone przepisy:

- Do 20. dnia kolejnego miesiąca, po miesiącu w którym w danym roku podatnik osiągnął pierwszy przychód zmiany formy opodatkowania dokonuje gdy dotyczy ona zasad ogólnych, podatku liniowego lub ryczałtu. Wyjątek dotyczy grudnia, gdzie zmiana musi być zgłoszona do końca tego miesiąca.
- Do 20. stycznia zmiany formy opodatkowania dokonuje zaś przedsiębiorca, którego dotyczy karta podatkowa.

Oświadczenie o zmianie formy opodatkowania działalności gospodarczej podatnik zobowiązany jest przekazać naczelnikowi urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania. Może tego dokonać poprzez złożenie (przesłanie) pisma lub aktualizację wpisu w CEIDG.

Przykłady zmiany formy opodatkowania

(w podanych przykładach zakładamy, że dany podatnik jest uprawniony do korzystania z podanych form opodatkowania)

Skala podatkowa - zmiana na inną formę opodatkowania

Przykład 1

Pani Maria w 2019 roku prowadzi działalność opodatkowaną na zasadach ogólnych (skala podatkowa). We wrześniu 2019 roku chce zmienić formę opodatkowania na kartę podatkową. Od kiedy może to zrobić ? Do kiedy zobowiązana jest powiadomić naczelnika urzędu skarbowego ?

Odpowiedź:

Pani Maria może zmienić formę opodatkowania na kartę podatkową od 2020 roku, w tym celu zobowiązana jest dokonać zmiany (powiadomić naczelnika urzędu skarbowego/dokonać aktualizacji wpisu w CEIDG) do 20 stycznia 2020 roku.

Przykład 2

Pan Marcin w 2019 roku prowadzi działalność gospodarczą opodatkowaną na zasadach ogólnych (skala podatkowa). W 2020 r. chce przejść na podatek liniowy. Załóżmy, że pierwszy przychód w 2020 r. pan Marcin osiągnie w lutym. Kiedy musi dokonać zmiany ?

Odpowiedź:

Jeżeli pierwszy przychód w 2020 roku pan Marcin osiągnie w lutym, to wówczas zmiany formy opodatkowania musi dokonać w terminie nieprzekraczalnym do 20. marca 2020 r.

(analogicznie należałoby postąpić jeżeli forma opodatkowania zmieniana byłaby na ryczałt od przychodów ewidencjonowanych).

Podatek liniowy - zmiana na inną formę opodatkowania

Przykład 1

Pan Włodek w 2018 r. prowadził działalność gospodarczą opodatkowaną według podatku liniowego. W 2019 r. chce przejść na ryczałt. Pierwszy przychód w 2019 r. osiągnie w grudniu 2019 r. Czy w związku z tym może jeszcze w 2019 roku zmienić formę opodatkowania ? Jaki ma termin na dokonanie zmiany?

Odpowiedź:
Pan Włodek może w 2019 roku zmienić formę opodatkowania, zmiany musi dokonać w terminie nieprzekraczalnym do 31. grudnia 2019 r.

Przykład 2
Pani Joanna w 2019 r. prowadziła działalność gospodarczą opodatkowaną według podatku liniowego. W 2020 r. chce przejść na zasady ogólne. Pierwszy przychód w 2020 r. osiągnie w sierpniu 2020 r. Czy może zmienić formę opodatkowania w 2020 roku, do kiedy musi dokonać zgłoszenia ?
Odpowiedź:
Pani Joanna może zmienić formę opodatkowania w bieżącym roku, zmiany musi dokonać jednak w terminie nieprzekraczalnym do 20. września 2020 r.

Przykład 3
Pan Jan prowadzi działalność opodatkowaną według podatku liniowego. Chciałby w przyszłości dokonać zmiany formy opodatkowania na kartę podatkową. Jaki ma termin na dokonanie zmiany ?
Odpowiedź:
Zmiany formy opodatkowania na kartę podatkową z podatku liniowego podatnik może dokonać w nieprzekraczalnym terminie do 20 stycznia roku podatkowego.

Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych - zmiana na inną formę opodatkowania

Przykład 1
Pani Jolanta prowadzi działalność opodatkowaną na podstawie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych ponieważ jej przedsiębiorstwo generuje

bardzo dużo kosztów i opłacalne byłoby dla niej zmienić formę opodatkowania na zasady ogólne (skala podatkowa). Kiedy może to zrobić ?
Odpowiedź:
Pani Jolanta chcąc zmienić formę opodatkowania w nieprzekraczalnym terminie do 20. dnia kolejnego miesiąca, po miesiącu w którym w danym roku osiągnęła pierwszy przychód powinna dokonać zmiany. Jeżeli np. pierwszy przychód w roku 2020 zostanie osiągnięty w styczniu podatniczka ma czas do 20 lutego na zmianę formy opodatkowania na skalę podatkową (analogicznie na podatek liniowy).

Przykład 2
Pan Józef prowadzi od 2019 r. działalność gospodarczą opodatkowaną ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych. Chciałby zmienić formę opodatkowania na kartę podatkową. Kiedy jest to możliwe ?
Odpowiedź:
Pan Józef może zmienić formę opodatkowania od 2020 lub kolejnych lat pod warunkiem, że dokona zmiany do 20 stycznia roku podatkowego, w którym zmiana ma obowiązywać.

Karta podatkowa - zmiana na inną formę opodatkowania

Przykład 1
Pani Alicja prowadzi działalność gospodarczą opodatkowaną kartą podatkową. Do końca sierpnia chciałaby pozostać przy tej formie, zaś od września 2019 r. chciałaby przejść na ryczałt. Czy jest to możliwe ?
Odpowiedź:
Nie jest to możliwe. Pani Alicja może zmienić formę opodatkowania dopiero od 2020 roku pod warunkiem, że dokona zmiany (zgłoszenia) w nieprzekraczalnym terminie do 20 stycznia.
(analogiczna sytuacja dot. zmiany na skalę podatkową oraz podatek liniowy)

19. Zwolnienie z zapłaty zaliczki na podatek dochodowy do 1000 zł

Zasady ogólne obliczania i zapłaty zaliczek na PIT

Art. 44 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych stanowi, że podatnicy osiągający dochody z:

- działalności gospodarczej o której mowa w art. 14 (za przychód z działalności, o której mowa w art. 10 źródła przychodów ust. 1 pkt 3, uważa się kwoty należne, choćby nie zostały faktycznie otrzymane, po wyłączeniu wartości zwróconych towarów, udzielonych bonifikat i skont. U podatników dokonujących sprzedaży towarów i usług opodatkowanych podatkiem od towarów i usług za przychód z tej sprzedaży uważa się przychód pomniejszony o należny podatek od towarów i usług.),
- najmu lub dzierżawy

- są obowiązani bez wezwania wpłacać w ciągu roku podatkowego zaliczki na podatek dochodowy, według zasad wskazanych w ust. 3a.

Co do zasady obliczenia i zapłaty zaliczki na podatek dochodowy od wskazanych w art. 44 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych podatnik powinien dokonać do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dochód został uzyskany, a za grudzień do 20 stycznia następnego roku podatkowego. Od powyższej zasady ustawodawca przewiduje wyjątek w postaci wprowadzenia możliwości kwartalnego rozliczania zaliczek PIT względem małych podatników oraz osób rozpoczynających prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej (podatnicy ci zaliczki mogą rozliczać do 20 dnia każdego miesiąca następującego po kwartale, za który wpłacana jest zaliczka, zaś za ostatni kwartał roku podatkowego podatnik wpłaca zaliczkę w terminie do 20 stycznia następnego roku podatkowego).

Kiedy możliwe jest zwolnienie z zapłaty zaliczek PIT w trakcie roku podatkowego i na jakich zasadach ?

Wyjątkiem od regulacji wprowadzającej obowiązek opłacania zaliczek na podatek dochodowy w trakcie roku w systemie miesięcznym / kwartalnym jest sytuacja w której podatek należny od dochodu pomniejszony o sumę opłaconych zaliczek od początku roku nie przekracza kwoty 1000 zł. Reguluje to art. 44 ust. 15 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych:

Podatnicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, mogą nie wpłacać zaliczki obliczonej według zasad określonych w ust. 3 i ust. 3f–3h (do 20 dnia miesiąca/ kwartału następującego po miesiącu/kwartale osiągnięcia dochodu), jeżeli podatek należny od dochodu osiągniętego od początku roku pomniejszony o sumę zaliczek wpłaconych od początku roku nie przekracza 1000 zł. Jeżeli podatek należny od dochodu osiągniętego od początku roku pomniejszony o sumę zaliczek wpłaconych od początku roku przekracza 1000 zł, wpłacie podlega różnica pomiędzy podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku a sumą zaliczek wpłaconych od początku roku.

Jakiego podatnika dotyczy zwolnienie z zapłaty zaliczki PIT nieprzekraczającej 1000 zł ?

Art. 44 ust. 15 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wskazuje, że zwolnienie z zapłaty zaliczki na PIT nieprzekraczającej 1000 zł ma zastosowanie wobec podatników o których mowa w ustępie 1 pkt. 1, a więc względem podatników osiągających dochody:

- z działalności gospodarczej o której mowa w art. 14,
- z najmu lub dzierżawy.

Za przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej określony w art. 14 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych uznaje się zaś *kwoty należne, choćby*

nie zostały faktycznie otrzymane, po wyłączeniu wartości zwróconych towarów, udzielonych bonifikat i skont. U podatników dokonujących sprzedaży towarów i usług za przychód z tej sprzedaży uważa się przychód pomniejszony o należny podatek od towarów i usług.

Zwolnienie z opłacania zaliczek na podatek dochodowy nieprzekraczających 1000 zł - przykłady

Przykład 1:
Pan Wojtek osiąga przychody z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Za styczeń 2020 r. ma do zapłaty zaliczkę na podatek dochodowy w wysokości 400 zł. Czy podatnik może skorzystać ze zwolnienia i nie wpłacać tej zaliczki do urzędu skarbowego.

Odpowiedź:
Pan Wojtek może skorzystać ze zwolnienia ponieważ jego zaliczka na podatek dochodowy nie przekracza 1000 zł. Musi jednak pamiętać, że odroczoną w ten sposób w zapłacie zaliczkę należy doliczyć do zaliczek, które będą należne za kolejne miesiące. Np. gdyby za luty zaliczka wyniosła 700 zł pan Wojtek musi doliczyć wówczas niezapłaconą za styczeń zaliczkę, co daje w sumie 1100 zł i wówczas ta suma podlega wpłacie do urzędu skarbowego.

Przykład 2:
Pan Marek osiąga przychody z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Za styczeń 2020 r. ma do zapłaty zaliczkę na podatek dochodowy w wysokości 900 zł, za luty 200 zł i za marzec 500 zł. Jak pan Marek powinien regulować zobowiązanie wobec urzędu skarbowego wynikającego z osiągniętego z działalności przychodu jeżeli skorzysta ze zwolnienia z opłacania zaliczki do 1000 zł ?
Odpowiedź:
Pan Marek, będzie opłacać zaliczki na podatek dochodowy w następujący

sposób:
za styczeń: nie zapłaci zaliczki (kwota zaliczki wynosiła bowiem 900 zł, a więc kwota zaliczki nie przekracza 1000 zł)
za luty: zapłaci zaliczkę w wysokości 1100 zł (niezapłacona zaliczka należna za styczeń 900 zł + zaliczka należna za luty 200 zł -zaliczki w sumie przekroczyły limit)
za marzec: nie zapłaci zaliczki (zaliczka należna za styczeń 900 zł + zaliczka należna za luty 200 zł + zaliczka należna za marzec 500 zł = 1600 zł; 1600 zł - 1100 zł czyli zaliczka opłacona za styczeń i luty = 500 zł)

Przykład 3
Pani Wiola osiąga przychody z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Za styczeń 2020 r. ma do zapłaty zaliczkę na podatek dochodowy w wysokości 200 zł, za luty 400 zł, za marzec 600 zł, za kwiecień 1100 zł.
Kiedy i w jakich kwotach pani Wiola ma obowiązek dokonać wpłaty zaliczki od podatku dochodowego do urzędu, zakładając, że korzysta ze zwolnienia

Odpowiedź:
Pani Wiola w następujący sposób będzie regulowała należne zaliczki na podatek dochodowy:
za styczeń: nie zapłaci zaliczki (kwota zaliczki wynosiła bowiem 200 zł, a więc kwota zaliczki nie przekracza 1000 zł)
za luty: nie zapłaci zaliczki (kwota zaliczki wynosiła bowiem 200 zł za styczeń + 400 zł za luty, a więc kwota zaliczki nie przekracza 1000 zł)
za marzec: zapłaci zaliczkę w wysokości 1200 zł (niezpałcone zaliczki za styczeń i luty oraz należna zaliczka za marzec tj.: 200 zł + 400 zł + 600 zł = 1200 zł - niezpałacone zaliczki przekroczyły limit)
za kwiecień: zapłaci 1100 zł (200 zł+ 400 zł + 600 zł + 1100 zł = 2300 zł; 2300 zł - 1200 zł = 1100 zł)